

ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ МЈЕСЕЧНО

ГОДИНА XIX

БРОЈ 382

29. ЈУН 1991.

ЦИЈЕНА 10 ДИНАРА

РАСПРАВА О НАЦРТУ ЗАКОНА О МОРСКОМ ДОБРУ

НЕПРИХВАТЉИВО ЗА ПРИМОРСКЕ ОПШТИНЕ

На заједничком састанку представника општина Херцег-Нови, Тиват, Котор, Будва, Бар и Улцињ, одржаном у Будви 25. јуна, једногласно је закључено да се не прихвати Нацрт Закона о морском добру који је сада на јавној расправи. То је, практично, и резиме расправе спроведене у овим општинама, јер је нацрт овог закона изазвао негодовање и противљење, па је упућен захтјев Скупштини СР Црне Горе, Влади СР Црне Горе и Министарству привреде, да се поступак разматрања и усвајања Нацрта Закона о морском добру одложи, јер је исти и у супротности са Уставом СР Црне Горе. Због тога је неопходно, закључујући са представниција приморских општинских влада, што прије одржати заједнички састанак с представницима Републичке Скупштине, Владе и Министарства за привреду, на коме би се нашли одговори и права рјешења за све присутне дилеме и размотрила могућност доношења Закона о заштити морског добра.

Нацрт Закона о морском добру је, оцијенили су представници општина, у супротности с начелима Устава СР Црне Горе који дефинишу статус и надлежност општине. Проширујући морско добро у односу на границе одређене садашњим Законом о морском добру, и преносећи управљање и наплаћивање накнаде за коришћење морског добра с општина на Републику, општинама се понуђеним Нацртом Закона о морском добру одузима свака компетенција и одлучивање над најбољим дјеловима својих територија и одузимају се врло значајни приходи којима су рјешавале један дио својих комуналних проблема и инфраструктуру морског добра. Уз то Нацрт је недоречен и не даје рјешења о будућем статусу објекта у својини грађана и грађанско-правних лица који се налазе у зони која се предвиђа за појас морског добра, а потпуно су изостављена и права рјешења еколошке заштите.

Ове примједбе и предлози чули су се и на јавној расправи о Нацрту Закона о морском добру у нашој општини, која је одржана 20. јуна, где је још наглашено да се може сумњати у добре намјере предлагача овог акта, јер проистиче да се он доноси ради прикупљања средстава у буџет Републике и санације сојалних жартишта, да нема везе са његовом основном намјером и да ће утицати на већ примјетан пад развоја приморских општина.

В.М.С.

ПЛАЖЕ СУ ОЖИВЈЕЛЕ

НА ПРАГУ ГЛАВНЕ ТУРИСТИЧКЕ СЕЗОНЕ

НАДЕ, ИПАК, ИМА

На прагу смо главне – треба ли понављати најнеизвјесније досад – туристичке сезоне. Да је љето подсећају нас врели јунски дани и топло море. Изостале су, међутим, гужве на улицама и плажама, оне праве љетње, на које смо навики. Током јуна посјета, нарочито страних туриста, била је испод свих очекивања. Нарочито у првих ддвадесет дана.

● У просјеку у хотелима „Будванске ривијере“ боравило је нешто преко 2000 гостију. Туристичка слика се битније промијенила у задњој седмици јуна, када је у хотелима Будве, Бечића, Светог Стефана и Петровца боравило око 4500 гостију.

● У Сектору за пропаганду и анимацију „Будванске ривијере“ кажу да ће већ почетком јула у њиховим хотелима боравити преко 6000 гостију. А то је, ипак нешто, мада ако се има у виду да капацитети овог предузећа износе 8300 кревета, задовољству нема мјеста.

● Странци су нас потпуно „заборавили“. Током јуна било их је у просјеку између 100 и 1500 – мало, премало за амбициозну туристичку Будву. Уколико се нешто битније не промијени – а сви су изгледи да неће – страних туриста ће мало бити и у „наставку“ љета. Све највеће полажу се у наше годишњеодморце. А да би њих било што више у „Буд-

ванској ривијери“ су се одлучили на разне попусте. Прво: за домаће госте који намјеравају да љетују у хотелима од Будве до Петровца омогућено је плаћање у три рате. Чековима. Друго: они који уплате најмање седам дана у неком од овдашњих хотела могу рачунати на попуст до 20 одсто. Попусти и пропагандне акције које су на домаћем тржишту усlijedile у последње вријеме, већ дају резултате, па током главне сезоне, што се хотела тиче треба очекивати знатно бољу посјету него у предсезони.

● Што се тиче радничких одмаралишта, ту се ништа битније није промијенило у односу на раније сезоне. Она су мањом пуна, а тако ће бити све до октобра.

● Стигли су и први моторизовани туристи у аутокампове дуж „ривијере бисерних плажа“. Судећи према цијенама које важе у њима и „расположењу“ домаћих гостију, у „платненим туристичким насељима“ би љетос требало да буде и највише гужве.

● Засад веома „шкрипи“ и у – домаћој радиности. Мада се – с обзиром на ситуацију у Хрватској – очекivala права најезда домаћих туриста, нарочито с подручја Србије, Босне и Херцеговине и Македоније, она је бар засад

изостала. Да ли ће је бити, тешко је рећи, јер немирне политичке воде којима броди наша земља, могу лако „везати“ и потенцијалне домаће госте за своје куће.

● Но, умјесто прогноза – one су увијек незахвалне а поготову у туризму – да кажемо на крају овог рапорта: домаћини су се на нашој ривијери спремили за госте. Учињени су и још се увијек чине напори да се омогући што већи промет у свим објектима. Истина, све снаге, када је у питању будвански туризам, нису дјеловале у истом правцу, па има мјеста и за критике које се могу употребити на више адреса. Но, зато ће бити времена – да сада прво видимо каква ће „туристичка клима“ владати током јула, за коју кажу да ће бити врео.

С. Грегорић

ДОКУМЕНТИ на јавној расправи

Нацрти одлука о организовању јавних установа „Музеји, Галерије и библиотека“ и „Град-театар“ и Јавног предузећа за информативну дјелатност.

СТРАНА 4.

ДОДАТАК О ФЕСТИВАЛУ
ГРАД ТЕАТАР '91

СТРАНЕ 5-8.

СКУПШТИНСКА ХРОНИКА

ВАНРЕДНО О ЈАЗУ И БУЉАРИЦИ

ОДБОРНИЦИ скупштине општине на сједници одржаној 30. маја прихватили су нацрте одлука о организовању јавних установа „Музеји, галерија и библиотека“ и „Град-театар“, и о организовању Јавног предузећа за информативну дјелатност, а коначна одлука ће се донијети након одржане јавне расправе о реорганизацији садашњег Културно-информативног центра у оквиру кога су сада организоване ове дјелатности. Усвојена је Одлука о радном времену организација и заједница, одобрена порески завршни рачун општине за 1990. годину, усвојена Анализа остварења Програма мјера економске политике у општини Будва у 1990. години са резул-

- Средства за политичке организације зависно од броја одборника у Скупштини општине
- Највише расправе о Програму рада и Финансијском плану Фонда за комуналне дјелатности
- Општина заобиђена у преговорима око изградње Јаза и Буљарице

татима пословања привреде и непривреде, и извјештаји о раду Дома здравља, и општинских одјељења за привреду и финансије, за општу управу и друштвене дјелатности, за урбанизам, комунално-стамбене послове и катастар, и одјељења за народну одбрану.

Скупштина је донијела Одлуку о обезбиђењу дијела средстава за рад политичких организација чији су кандидати изабрани за одборнике у Скупштине општине Будва, та-

ко што ће се у буџету обезбиједити по 10.000 динара по одборнику годишње. Тако је одлучено на предлог Клуба одборника Савеза комуниста, док су друге двије странке имале друге предлоге. Народна странка је тражила да се за све политичке организације које имају одборнике у Скупштини општине обезбиђеје средства за финансирање једног годишњег бруто личног дохотка, а Савез реформских снага поред тога још и одређени износ према броју одборника. По усвојеној одлуци из буџета Скупштине општине Савезу комуниста припада 280.000 динара Народној странци 70.000 а Савезу реформских снага 50.000 динара.

Највише расправе на сједници Скупштине општине биле је око давања сагласности на Програм рада и Финансијски план Фонда за комуналне дјелатности за 1991. годину које је Управни одбор Фонда усвојио 24. априла. Примједбе су биле да је програм нереалан, да се као такав не може реализовати и да је више списак жеља, али и да су запостављена појединачна подручја (Бечићи) и да се њиме не рјешавају многа значајна комунална питања (капела, спортска хала, депојија отпада...). На крају, Програм рада и Финансијски план су усвојени надглашавањем – за је гласало 15 одборника, против је било десет, а четири су била уздржана. (Занимљиво је да је приликом гласања дошло до поделе унутар стран-

ака, што је било посебно изражено, и досад незабиљежено, код одборника Савеза комуниста.) Дата је сагласност и на одлуку за именовање Бориса Маркишића за директора Фонда за комуналне дјелатности, коју је након расписаног конкурса донио Управни одбор Фонда.

С дневног реда сједнице Скупштине општине скинуте су двије тачке дневног реда. Предлог одлуке за доношење дијела Деталног урбанистичког плана „Словенска плажа“ за насеље под магистралом јескунут с дневног реда на предлог Клуба одборника Савеза комуниста који је сматрао да ДУП „Словенска плажа“ треба усвојити у целиости, а не парцијално. Овај план је, да подсјетимо, проблематичан од 15. јуна 1989. године када је усвојен на сједници Скупштине општине која није имала кворума, па је скупштинска одлука укинута каснијом одлуком Уставног суда СР Црне Горе. До одлуке Уставног суда о укидању органи управе су посту-

пали по плану и издали одређени број грађевинских дозвола грађанима, али након тога нијесу се издавале грађевинске дозволе, и грађани који су касније поднијели захтјеве нису могли остварити то право. Одлука о усвајању дијела пла-на била је предложена како се не би доводили у неравноправан положај грађани који су касније поднијели захтјеве за издавање грађевинске дозволе. Скинут је с дневног реда и предлог одлуке о усвајању Пословника Скупштине општине Будва јер је достављено тринаест амандмана које је потребно још размотрити.

Поново се расправљало о писању „Побједе“ и тексту „Чији су прсти најдужи“ и писму уредништву „Побједе“ поводом тог текста и реаговања СО Будва. Закључено је да парламентарна група у саставу Никола Краповић (СК), Недељко Божовић (НС) и Вуксан Митровић (СРС) припреми одговор на примљено писмо и упути га „Побједи“ ради објављивања.

В.М. Станишић

О ЈАЗУ И БУЉАРИЦИ

ЗАШТО ЈЕ ЗАОБИЂЕНА ОПШТИНА?

ОДБОРНИЦИ Скупштине општине су поново и ванредно (као и на сједници од 30. априла) расправљали о намјери Владе Црне Горе да ангажовањем страног капитала почне изградњу туристичких капацитета на плажама Јаз и Буљарица. Постоји у међувремену није добијена писана информација о овим пројектима, предсједник Извршног одбора Марко Медиговић је подnio усмену информацију с подацима које је добио у контактима са надлежним субјектима у Црној Гори. У свом излагању он је нагласио да је ово изузетно значајно питање и да је због тога општина морала бити укључена у активности око изградње Јаза и Буљарице. Тим прије што су предуговорима општине наметнуте обавезе које она не може да изврши. Неприхватљиво је да општина обезбиђеји сву потребну инфраструктуру и да инвеститоре ослобода плаћања комуналнија, као и искључивање власника земљишта из преговора. Слободан Франковић се заложио да преговоре воде општина и власници земљишта, и да о овим пројектима треба озбиљније размислити, тим прије што већ постоје негативна мишљења стручњака о којима се тути. Он је предложио да се активираја Одбор за развој који је формирао Скупштина општине, јер су баш ово питања о којима он треба, да расправља. У дискусији су још учествовали Љубо Рајеновић, Симо Арменко, Недељко Дапчевић, Илија Кажанић, Мирослав Ивановић и Драган Иванчевић, након чега је Скупштина општине усвојила закључак који је доставила Влади СР Црне Горе, Агенцији за преструктуирање и Министарству за урбанизам и комунално-стамбене послове.

Скупштина општине је, између осталог, закључила да је у фазама које су претходиле уговорању ослове на локацијама Јаз и Буљарица изостала потребна сарадња између Владе СРЦГ и Општине, што је утицало да се ставови одборника и грађана о овим пројектима не могу јасно дефинисати. Што се тиче верзија и елемената садржаних у предуговору за изградњу туристичког комплекса Јаз, неприхватљиво је, да у оснивању мјешовитог друштва ради изградње и експлоатације овог пројекта буде недефинисан статус и неријешени имовински односи са стварним власnicima земљишта, тим прије што постоје иницијативе и активности око враћања одузетог земљишта. Скупштина је закључила да је немогуће обезбиђедити све комуналне приклучке (воду, струју, телефонске линије) потребних капацитета без ограничења јер не постоје средства за изградњу инфраструктуре на Јазу, као и да је немогуће донијети рјешења којима се будуће друштво капиталом ослобађа свих комуналних такси, укључујући накнаду за градско-грађевинско земљиште за постојеће локације.

Закључено је, на крају, да се одржи посебна сједница Извршног одбора и да се тражи да њој неизоставно присуствују представници Владе СРЦГ и Агенције за страна улагanja као би се добила цјелovita информација о овим питањима. Скупштина општине би на првој наредној сједници требала да као посебну тачку разматра Информацију о изградњи на локацијама Јаз и Буљарица, а затражиће се од републичких органа и ставити на увид странкама документација о овим пројектима.

ФОНД ЗА КОМУНАЛНЕ ДЈЕЛАТНОСТИ

КУДА С МИЛИОНИМА?

ФОНД за комуналне дјелатности је планирао приходе за 1991. годину у износу од 111.399.500,00 динара, а највише прихода очекује се од комуналнија (46.469.500,00), боравишне таксе (30.180.000,00) и земљарине (15.000.000,00 динара).

Највише расхода планирано је за финансирање Комунално-стамбеног јавног предузећа „Будва“ (40.000.000,00), изградњу улице у насељу Вељи Виногради (10.000.000,00), рјешавање имовинских односа и изградњу петље на улазу у Петровац, (7.000.000,00) изградњу улица у насељима Миришта и Крш Медински (6.500.000,00), другу фазу улице у насељу Бабин До (6.000.000,00), за јавну расvjету (4.000.000,00), за инвестиционе послозе Заводу за изградњу „Будва“ (3.885.000,00), за изградњу раскрснице на магистрали у Пржном (3.000.000,00), за изузимање земљишта (3.000.000,00), за разну пројектну документацију (3.000.000,00), за регулисање имовинских односа и крчење улице у Буљарици (2.700.000,00 динара)...

РАДНО ВРИЈЕМЕ

ОДЛУКОМ о радном времену утврђен је распоред, почетак и завршетак радног времена у току дана у организацијама и заједницама које врше дјелатност у области туризма и угоститељства, трговине, ПТТ саобраћаја, јавног превоза путника и роба, банкарства, службe друштвеног књиговодства, здравства, и комуналних услуга, као и у самосталним трговинским, угоститељским и занатским радњама на подручју општине. Организације и послодавци могу утврђено радно вријеме продужити најдуже 3 часа, с тим што то морају пријавити органу за послове привреде ради овјере и евидентирање, и то истаћи на улазу у објекте.

Радно вријеме је подијељено на зимско (од 30. новембра до 28. фебруара), међусезонско (од 1. марта до 31. маја и 1. октобра до 30. новембра) и летње (од 1. јуна до 30. септембра).

Надзор над спровођењем одлуке о радном времену вршиће органи управе а предвиђене су и новчане казне.

ДА ли ће у сали Скупштине општине убудуће стјати биста Јосипа Броза Тита, одлучиће одборници изјашњавањем на сљедећој сједници скupштине општине. Тако је одлучено на сједници од 30. маја након расправе поводом одборничког питања Недељка – Неше Божовића и одговора Службе за скupштинске послове у коме стоји да се није промјенила законска регулатива (Закон о употреби имена и лица Јосипа Броза Тита – Службени лист СФРЈ бр. 51/84) и да, према томе, нема основа за уклањање Титове бисте из скupштинске сале. Предлажући овај, може се рећи, компромисни закључак, јер је практика на многим мјестима „промјенила“ закон када је ријеч о Титовим фотографијама и бистама, Мирос-

лав Ивановић је оцијенио да је то најбоље рјешење, јер себи неће дозволити да без одлуке укљанје Титову бисту, као што су то неки други урадили.

Вукашин Зеновић,

предсједник Народне странке, је предложио да се изабре нова скupштинска комисија за одређивање назива улица и тргова у општини и да та комисија буде вишестраначка. Он, је у том смислу, предложио и да се промјени назив трга Едварда Кардеља и да се он убудуће зове Трг Солунских добровољаца.

Скупштина је прихватила предлог за формирање нове вишестраначке комисије за одређивање назива улица и тргова, о чему ће се одлучити на сљедећој сједници СО.

ГУБИЦИ ПРИВРЕДЕ

НАГЛО опадање квалитета у готово свим сегментима туристичке понуде, концептација туристичке сезоне у периоду јун-септембар и неефикасно коришћење капацитета, отежано одржавање текуће ликвидности недостатак сопствених средстава, тешкоће у водоснабдевању... само су неке негативности испуњене током 1990. године и најављене у још израженијем облику у наредном периоду, оцијенио је у Анализи остварења краткорочног програма мјера економске политике у општини Будва у 1990. години с резултатима пословања привреде и непривреде у прошлодини.

Те негативности су се одразиле и на резултате пословања привреде која је укупно остварила губитак од 101.800.000 динара, а у дјелу привреде који је пословао с губитком ради 70 одсто за последњих у општини. Највиши губитак остварили су ХТП „Будванска ривијера“ 64.158.000 и ЈТП „Монтенегроекспрес“ 36.928.000 динара. У привреди је 1990. године било просјечно заједнички послови 3.877 радника, а просјечни нето лични доходак био је 3.396 динара.

У друштвеним дјелатностима једино је с губитком пословања Природно љечилиште „4. јул“ Просјечни нето лични доходак је био 2.240 динара, а у друштвеним дјелатностима прошле године било је просјечно 89 запослених.

И туристички промет је био слабији него претходне године, и то свим показатељима. Претходне године је било укупно 315.893 гостију и 2.807.302 ноћења, а 1990. 298.643 госта и 2.710.657 ноћења. Било је мање и домаћих (индекс 96) и страних туриста (индекс 93), а по видовима смјештаја стање је било другачије. У хотелима је број гостију био на истом нивоу, али је број ноћења већи него 1989. године. У камповима је био слабији инострани, а бољи домаћи туристички промет, слично је било и у приватном смјештају, док су у одмаралиштима сви резултати слабији него 1989. године. Посебно забрињава слабо коришћење капацитета, 1990. године: проценат искоришћености је био 20%, а претходне године 23%. Хотели су 1990. године коришћени 39% (1989. године 38%), кампови 9% (1989. 10%), приватни смјештај 10% (1989. 14%) и одмаралишта 24% (1989. 25%). Прошле године хотели су стопроцентно коришћени 144 дана, кампови 34, приватни смјештај 38, одмаралишта 90 дана а и ти показатељи су слабији него претходне године.

АКТУЕЛНОСТИ

— ВРАЋАЊЕ ОДУЗЕТОГ ЗЕМЉИШТА

ЈЕДИНИ ЗАХТЈЕВ-РАВНОПРАВНОСТ

ИАКО је у предизборној кампањи сада владајућа партија у Црној Гори обећала да ће обезбједити враћање присилно одузетог земљишта, изгледа да ће то обећање само селективно извршити. Јер, најчешћим законом изузето је враћање градског грађевинског земљишта, што је посебно изазвало реаговање у нашој општини. То што су након неких најава и радне верзије наслућивали такво рјешење, није био разлог да републички органи члановима Одбора за враћање земљишта у Будви не обећају равноправност и правичност и поштење нове власти.

Но, обећање је остало само обећање, па се након објављивања најчешћег законског прописа о враћању земљишта, којим се од враћања изузима раније одузето пољопривредно, а сада грађевинско земљиште, Одбор за враћање земљишта у Будви обратио Извршном одбору општине захтјевајући реаговање на Најчешћи Закон о начину и условима враћања грађанима пољопривредног земљишта из друштвене својине.

Извршни одбор је на сједници од 19. јуна у потпуности прихватио закључке које је предложио Одбор и као закључке Извршног одбора их предложио на усвајање Скупштини општине закапаној за 2. јул. Предлози и захтјеви Одбора за повратак градског грађевинског земљишта су оправдана, објективни и примјерени општој друштвеној и законској тенденцији својинске трансформације што такође представља један од основа програма владајуће странке на свим нивоима — оцјенио је Извршни одбор.

У закључима о којима треба да се изјасни Скупштина општине оцењује се да је неприхватљиво мишљење и законска формулатија изједињена у најчешћим прописима који су у притрима за јавну дискусију да градско-грађевинско земљиште може искључиво бити у друштвеној својини чиме би се постигао преседан у процесима укупне друштвеној и привредне реформе. Градско-грађевинско земљиште које је национализовано, експроприсано или на други начин једностраним актом проглашено друштвеним, потребно је вратити ранијим власницима онамо где за то постоји могућност (на пример где није приведено намјени), адекватно замјенити (уколико има слободних локација), или надокнадити разлику до тржишне цијене онамо где она није исплатена. Код својинског преструктуирања привреде издавањем хартија од вриједности правична надокнада је реална и лака за реализацију уколико не постоје средства за исплату ове надокнаде. Друштво, односно држава, штитећи своје интересе треба да уложено на земљишту правилно валиоризује те да разлику до тржишне цијене објективно процјени, стоји у предложеним закључцима.

На крају, Извршни одбор предлаже да посланици из општине Будва у Скупштини СР Црне Горе поднесу амандман на Најчешћи Закон о начину и условима враћања грађанима пољопривредног земљишта из друштвene војине, у смислу реализације ових закључака.

Враћање присилно одузетог земљишта у нашој општини је све више актуелно, а у низу захтјева је и захтјев за ваћање експроприсаног земљишта и засада на Скочићевој које је напустила војска, чиме је и престала потреба и сврха експропријације. Проблем је настао јер ВП 7345 из Сплита жели да путем јавне лicitације отуђи ово земљиште, а ранији власници су протестовали сматрајући да ћи била неправда ако им се не би вратило земљиште које им је раније одузето. Обратили су се Извршном одбору да захтјевом да штити њихове интересе, напомињући да се код Основног суда у Котору они воде као власници земљишта. Извршни одбор је захтјеве власника земљишта на Скочићевој оцјенио као оправдане и заложио се да се убрза поступак враћања тог земљишта. У том циљу задужио је надлежне општинске органе да предузму све активности ради заштите интереса општине Будва и грађана — власника земљишта које им је било одузето.

Б.М. Станишић

ЗБОР ГРАЂАНА СВЕТОГ СТЕФАНА

ПРАВИЧНА НАДОКНАДА

БИВШИ власници кућа на Светом Стефану на забору одржаном 23. јуна су захтјули да се у случају трансформације садашње друштвene имовине, или продаје града — хотела Светог Стефана морају да свemu благовремено обавијестити, а у случају да се то деси, затражиће правичну надокнаду. Разлога, како је речено има много, а доволно је истаћи да приликом експропријације, тадашњим власницима кућа, није плаћено земљиште, већ само чврсти материјал, — камење којим су сазидане куће. То значи да су тадашњи власници знатно оштећени. Због свега тога, формиран је десеточлани одбор на челу са др Мирославом Лукетићем, који ће се бавити цијелим слу-

чајем, а поготово евентуалним питањем правичне надокнаде бившим власницима кућа на Светом Стефану.

На овом скупу је такође истакнуто, да садашњи град-хотел није историјски и културно на прави начин валоризован и представљен домаћој и светској јавности, па тако постоји опасност да се на тај начин славна прошлост Паштровића изgubi.

Зато је закључено, да се то мора учинити на прави начин, кроз писану ријеч и музејску поставку. Стога ће ускоро почети припреме за уређење Спомен простора где ће на достојан и научно стручан начин бити презентирана богата прошлост Светог Стефана.

Р.П.

ТРИБИНА „ЈУГОСЛАВИЈА ЈУЧЕ, ДАНАС, СЈУТРА“

ЈУГОСЛАВИЈА ЈЕ СТВОРЕНА НА БОЈНОМ ПОЉУ

ВЕЛИКЕ сile помажући стварање Југославије 1918. године, уствари су се бориле за превласт својих утицаја све до 1941. године. Затим у рату 1941–1945. године, као и послије рата. У вријеме једне од наших највећих послијератних криза 1948. године, поштovана је политика велике тројице са Јалте 1945. године. Међутим, Јалту је смијенила Малта од прије двије године, с тим што се уместо велике тројице (СССР, САД, Енглеска) јављају само двије велике сile (САД и СССР). Дакле, правила игре нису напуштена већ само иновирана,

рекао је на Трибини у Будви 7. јуна, др Зоран Лакић, а тема је била „Југославија јуче, данас, сјутра“, на којој су још говорили проф. др Бранко Петрановић и др Бранислав Ковачевић.

Др Ковачевић је нагласио, да је Устав Југославије из 1974. године допринио свеукупној кризи у нашој земљи, чији је аутор био Едвард Кардељ, који је већ тада заговорао отцепљење Словеније, а на руку му је ишао и Јосип Броз.

— Знали смо, да Југославија у Версају није створена, него на бојном пољу и да је створена у великој пополитичко-дипломатско-про-

лагандној бици српских политичара и чланова Југословенског одбора 1918. године, а не треба да запоставимо и улогу Светозара Прибићевића, која до краја није расвијетљена у нашој историографији, рекао је др. Бранко Петрановић.

Сва тројица уважених историчара, одговарали су на постављана питања која су се односила на прошлост и садашњост Југославије. Али на питања, шта ће бити с Југославијом сјутра, нијесу хтјели да одговарају, истичући да су они само историчари.

С.Паповић

ПОРЕЗИ НА ВИКЕНДИЦЕ

ЗАШТО ЂУТУРЕ?

ВИКЕНДИЦЕ су по правилу — љетна тема. Као наступе жарки љетњи мјесец о њима се прича, обично из „више углова“. Углавном о томе да ли у њима бораве „рођаци“ и „пријатељи“, зато што се не пријављују гости, због чега се инспекtori спречавају у обављању дужности...

Овога љета о викендцима се прича из сасвим новог угла. Ријеч је, наиме, о таксама које морају плаћати њихови власници како је то регулисано законом који је донијела републичка влада. А оне су јединствене за све без обзира на величину викендице, степен њене изградње и друге факторе. Сви власници морају да плаћају 250 динара по квадратном метру годишње.

Разговарали смо с многим викендцима на ову тему. Готово сви се слажу у томе да треба да се плаћа извješnica такса, али не — ђутуре. Основне примједбе односе се, наиме, на следеће: није у реду да сви плаћају једнако, и они који имају два десетак квадрата или нешто више, и у том простору проводе један или два љетна мјесеца, и они који имају по 300, па и више квадрата, и који очигледно те виле нису градили само за одмор својих фамилија. Требало је увести скале и наравно различите цијене. Друго: многи од викендција истичу да су сами улагали у виду самодоприноса не мала средства за уређење путева, довођење воде и друге комуналне потребе. А управо се закон о увођењу такси на викендице највише и темељ на томе да је друштво све уложило, а викендци искористили атрактивне зоне и саградили виле. Није искључено да није било и таквих, али чини се да је баш због тога све требало изmјeriti

и изvagati па donijeti adekvatne odluke. Без обзира на све примједбе које стижу, влада Црне Горе је упорна: закон ће бити без изузетка спроведен у дјело. Иако се не зна ни број викендција, а камоли њихове површине и слично. Но, влада се и за то побринула: формирала је своју финансиску полицију коју чини тридесетак младих образованих људи који у специјалним униформама (и с пиштолима) обилазе ових дана Црну Гору, нарочито њен јужни дио, како би утвrdili „право ствари“.

И још нешто везано за таксе и викендције, како то увијек бива у сличним приликама, долази до изражaja „југо-снalaženje“. Не мало је, наиме, оних који су покушали да пријаве стално место боравка у општини на чијој територији имају викенд кућу или стан. Но, влада је „знала за јадац“ па је закључено да неће важити ни једна „селидба“ изведене послиje доношења закона о таксама на викендције.

Поставља се сада једно друго питање: шта је са онима који су, такође фiktivno, промијенили место боравка прије него је донијет закон. Они којима је неко „шапнуо“ да се „нешто спрема“. Они неће плаћати порез који ће износити и преко 80.000 динара годишње, на исту викендцу као и они којима није имао ко да „шапне“. Није ли то апсурд, дијељење грађана у два реда и слично. Но другове у Влади и њеним министарствима то не интересује. Таквих је мањи број, а битно је напуњићи републичке касе.

А сигури смо, све се могло извести и нешто другачије.

С.Г.

На основу члана 262. Статута општине Будва („Службени лист СРЦГ“ – општински прописи, број 16/78, 7/82 и 4/86 и „Службени лист општине Будва“, број 5/90 и 9/90) и члана 99. Пословника Скупштине општине Будва „Службени лист општине Будва“, број 1/86 и 1/91) Скупштина општине Будва на сједници од 30. маја 1991. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК О СТАВЉАЊУ НА ЈАВНУ ДИСКУСИЈУ НАЦРТ ОДЛУКЕ О ОРГАНИЗОВАЊУ ЈАВ- НИХ УСТАНОВА „МУЗЕЈИ, ГАЛЕРИЈЕ И БИ- БЛИОТЕКА – БУДВА“ И „ГРАД ТЕАТАР – БУДВА“

I. Нацрт Одлуке о организовању јавних установа „Музеји, Галерије и Библиотека – Будва“ и „Град театар – Будва“ објавити у „Приморским новинама“.

II. О спровођењу јавне дискусије ствараће се стручна служба Скупштине и Извештајног одбора Општине Будва и Општинско одјељење за општу управу и друштвено дјелатност.

III. Рок у коме треба да се спроведе јавна дискусија одређује се у трајању од 15 дана од дана објављивања.

IV. За организовање и спровођење јавне дискусије није потребно обезбиједити посебна финансијска средства.

Број 0101-480/2-91.

Будва, 30. маја 1991. године
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ БУДВА
ПРЕДСЈЕДНИК,
Мирољуб Ивановић

На основу члана 4., 14., 17 и 18 Закона о друштвеним дјелатностима („Службени лист СРЦГ“, број 19/90) и члана 262 Статута општине Будва („Службени лист СРЦГ“ – општински прописи, број 16/78, 7/82 и 4/86 и „Службени лист општине Будва“, број 5/90 и 9/90), Скупштина општине Будва, на сједници од 30. маја 1991. године, донијела је

НАЦРТ ОДЛУКЕ

О ОРГАНИЗОВАЊУ ЈАВ- НИХ УСТАНОВА „МУЗЕЈИ, ГАЛЕРИЈЕ И БИ- БЛИОТЕКА – БУДВА“ И „ГРАД ТЕАТАР – БУДВА“

Члан 1.

Скупштина општине Будва (у даљем тексту: Скупштина општине), организује од постојеће Радне организације Културно-информативни центар Будва, Јавне установе (у даљем тексту: Установе).

Члан 2.

Установе ће пословати под називима:
1. Јавна установа МУЗЕЈИ, ГАЛЕРИЈА И БИБЛИОТЕКА БУДВА.
2. Јавна установа ГРАД ТЕАТАР БУДВА.

Сједиште установе је у Будви.

Члан 3.

Дјелатност Јавне установе МУЗЕЈИ, ГАЛЕРИЈА И БИБЛИОТЕКА БУДВА обухвата библиотечку, музејску, дјелатност, умјетничке галерије и заштите културних добара.

Дјелатност Јавне установе ГРАД ТЕАТАР БУДВА обухвата културно-умјетничку дјелатност.

Члан 4.

Установе не могу вршити промене дјелатности из члана 3. ове Одлуке без сагласности Скупштине општине.

Одлука о промjeni дјелатности доноси се на начин утврђен Статутом Установе.

Члан 5.

Установе стичу средства за остваривање дјелатности:
– из Фонда за културу и физичку културу општине Будва,
– из средстава друштвено-политичке заједнице,
– из других извора.

Члан 6.

У управљању установама учествују и представници Скупштине општине, односно друштвено-политичке заједнице, у складу са законом. Начин и поступак одлучivanja о пословима и задаћима у којима учествују представници Скупштине општине, односно друштвено-политичке заједнице, утврђује се Статутом Установе у складу са законом.

Сагласност на Статут и програм рада Установе даје Скупштина општине.

Члан 7.

Орган управљања Установе је Збор радних људи.

Збор радних људи има предсједника и замјеника које бира из свог састава.

Члан 8.

Директора Установе на основу јавног конкурса именују органи управљања Установе уз сагласност Скупштине општине.

Члан 9.

Органи управљања Установе овлашћени су да усвоје:
– дијобни биланс (средства, опрема, пословни простор и др.) у сарадњи са органима управљања Јавног предузећа за информативну дјелатност Будве,

Статут установе.

Члан 10.

Доношење Статута, избор пословодног органа и усклађивање самоуправних општих аката, обавиће се у року од 90 дана од дана организовања Установе.

Члан 11.

Услови и начин заснивања и престанка радног односа, као и права и обавезе и одговорности радника из радног односа уређиваће се сходно одредбама Закона о основним правима из радног односа („Службени лист СФРЈ“, број 60/89 и 42/90) и Закона о радним односима („Службени лист СРЦГ“, број 29/90 и 42/90).

Члан 12.

Надзор над радом Установе врши орган управе надлежан за послове друштвених дјелатности.

Члан 13.

Даном уписа у судски регистар установе преузимају права, обавезе и средства и престаје са радом културно-информативни центар Будва.

Члан 14.

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу општине Будве“.

Број 0101-480/91.

Будва, 30. маја 1991. године
Скупштина општине Будва
Предсједник,
Мирољуб Ивановић

ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ

На основу члана 262. Статута општине Будва („Службени лист СРЦГ“ – општински прописи, број 16/78, 7/82 и 4/86 и „Службени лист општине Будва“, број 5/90 и 9/90) и члана 99. Пословника Скупштине општине Будва, број 1/86 и 1/91) Скупштина општине Будва на сједници од 30. маја 1991. године, донијела је

ЗАКЉУЧАК О СТАВЉАЊУ НА ЈАВНУ ДИСКУСИЈУ НАЦРТУ

ОДЛУКЕ О ОРГАНИЗОВАЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ЗА ИНФОРМАТИВНУ ДЈЕЛАТНОСТ БУДВА

I. Нацрт Одлуке о организовању јавног предузећа за информативну дјелатност Будва објавити у „Приморским новинама“.

II. О спровођењу јавне дискусије ствараће се стручна служба Скупштине и Извештајног одбора Општине Будва и Општинско одјељење за општу управу и друштвено дјелатност.

III. Рок у коме треба да се спроведе јавна дискусија одређује се у трајању од 15 дана од дана објављивања.

IV. За организовање и спровођење јавне дискусије није потребно обезбиједити посебна финансијска средства.

Број 0101-487/2-91.

Будва, 30. маја 1991. године
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ БУДВА
ПРЕДСЈЕДНИК,
Мирољуб Ивановић

обезбиједити посебна финансијска средства.

Број 0101-487/2-91.

Будва, 30. маја 1991. године
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ БУДВА
ПРЕДСЈЕДНИК,
Мирољуб Ивановић

– општински прописи, број 16/78, 7/82 и 4/86 и „Службени лист општине Будва“, број 5/90 и 9/90), Скупштина општине Будва, на сједници од 30. маја 1991. године, донијела је

НАЦРТ ОДЛУКЕ

О ОРГАНИЗОВАЊУ ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ЗА ИНФОРМАТИВНУ ДЈЕЛАТНОСТ БУДВА

Члан 1.

Скупштина општине Будва (у даљем тексту: Скупштина општине), организује од постојећих независних, надстраначких гласила програма „Радио Будва“ и листа „Приморске новине“, Јавног предузећа (у даљем тексту: Предузеће).

Члан 2.

Предузеће ће пословати под називом: ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА ИНФОРМАТИВНУ ДЈЕЛАТНОСТ БУДВА.

Сједиште предузећа је у Будви.

Члан 3.

Дјелатност предузећа је:
– припремање, производња и емитовање сопственог радио програма најмирењеног јавности Будве,

– учешће у припремању, производњи и емитовању заједничког програма локалних радио станица и Радија Црне Горе,

– пренос, дистрибуција и емитовање програма других радио-дифузних организација за подручје Будве,

– размјена радио програма са другим радио-дифузним организацијама,

– архивирање и чување тонских записа у складу са Законом о јавном информисању,

– одржавање, модернизација и развој емисионе технике и веза, као и вршење других дјелатности које доприносе увећању материјалне основе, обогаћивању и унапређивању програма и потпунијем искоришћавању капацитета,

– новинско-издавачка дјелатност.

Члан 4.

Предузеће је дужно да своју дјелатност обавља на начин који омогућава:

– истинито, благовремено, објективно и потпуно обавјештавање грађана о свим питањима која су од значаја за њихов живот и рад,

16/78, 7/82, 4/86 и „Службени лист општине Будва“, број 5/90 и 9/90), и члана 99. Пословника Скупштине општине Будва, број 1/86 и 1/91)

штиме Будва“, број 1/86 и 1/91)

Скупштина општине Будва на сједници од 30. маја 1991. године, донијела је

обезбиједити посебна финансијска средства.

Број 0101-487/2-91.

Будва, 30. маја 1991. године
СКУПШТИНА ОПШТИНЕ БУДВА
ПРЕДСЈЕДНИК,
Мирољуб Ивановић

– општински прописи, број 16/78, 7/82 и 4/86 и „Службени лист општине Будва“, број 5/90 и 9/90), Скупштина општине Будва, на сједници од 30. маја 1991. године, донијела је

извјештава Управни одбор и Скупштина општине.

Члан 12.

Скупштина општине даје сагласност на Статут, финансијски план, разматра извјештаве о раду, даје претходну сагласност на статусне промјене предузећа има и друга права и обавезе сагласно Закону.

Члан 13.

Средства за финансирање Предузећа обезбиједују се из буџета и из сопствених прихода (продажом листа „Приморске новине“ продајом огласног простора у листу „Приморске новине“ и Програму „Радио Будве“, рекламије, спонзорски прилози и др.).

Члан 14.

Надзор над финансијским пословањем у погледу средстава која се обезбиједују у буџету општине врши органи управе надлежан за финансиске послове.

ДОДАТAK „ПРИМОРСКИХ НОВИНА”

РИЈЕЧ ДИРЕКТОРА

ПЕТИ ПУТ

Kад смо почињали нико није могао да буде толики оптимист да вјерује да ће се следеће године поновити Град театар. Изникао одједном, затека нас је све својом неконвенцијалном формом и приступом према умјетности. Струја се прекидала, увек је нешто недостајало али дах умјетности све нас је објединио око идеје.

Данас идемо пети пут у велику авантуру која се зове Град театар Будва. Постављали смо чињеница, коју је тешко заобићи. За протекле четири године успјешно постојања на југословенском културном простору остали смо најмлађи и по концепцији најсвјежи Фестивал. И поред недостатка технике, љетне позорнице, стотилица ми трајемо, иако су се у граду који је био градилиште кад смо почињали данас сви простори попунили. Нема више слободних тргова које треба оживјети. Чак је и прешире живо.

Почетак је са изложбом Воја Станића и представом „Сирање де Бержерак“. Мики Манојловић као славни носоња Сирано, остаће свима у сјећању. Простори између цркве и Цитаделе биће позорница чувеном Ростановом дјелу.

Након овог премијера „Чекајући Годо“, затим „Професионалац“, „Урнебесна трагедија“, „Кrvava svadba“, „011“, „Кањаш“, „Бордано Бруно“, „Хекуба“, балети „Сјећања“, „Без...коначно“, „Стазе“, „Иза повјести смрти“, концерти „Сарајевски камерни оркестар“ и Стефан Миленковић „Левњинградски солисти“ и Михаел Гантварг, виолина, „Камерни оркестар ТВ Црне Горе“, Дубравка Зубовић, „Ренесанс“, Иван Тасовић, клавир, Александар Маџар клавир. Фестивал акустичне гитаре. Норвешки музички хор „Јадранка Јовановић Хандкеу...

Други пјесници ће из ноћи у ноћ пружати гостопримство познатим књижевницима, Пекићу, Павићу, Павловићу, црногорским пјесницима, великим немачким пјесницима Хандкеу...

Пети пут биће пуно тога што ћете пожељети да видите и чујете. Пети пут биће тешко јер је мало места остало за програм Града театра. Град је постао толико бучан, да ће бити тешко омогућити мир за извођење драмског и музичког програма. Надамо се да ћemo се договорити са свима који желе да на нашим улицама виђамо познате глумце, режисере, пјеснике, оперске диве, пјанисте, гитаристе...

Можда ће наша дјеца, која су од првог Фестивала са родитељима пратила програме Града театра, сада, са својим друштвом, бити публика, која ће знати да цијени чињеницу да, у граду у којем живе, могу видjeti најбоље позоришне представе, незаборавне концерте, балете и пјесничке вечери.

Бранислава ЛИЈЕШЕВИЋ

GRAD TheATRe CiTY BUDVA

ФЕСТИВАЛ ГРАД ТЕАТАР '91

„ЧЕКАЈУЋИ ГОДОА“

ДРАМА „Чекајући Годо“ Семјуела Бекета овогодишња је продукција Града театра – Будва, и Београдског драмског позоришта.

Око овог пројекта окупљени су сарадници који гарантују да смо у ова бурна и тешка времена добили изузетан позоришни догађај.

Режија Хариса Пајовића удахнула је нови живот Бекетовој драми, дала јој дух времена у коме живимо. Прошло је много времена од оног дана када је због забране представе од стране власти, она изведена у атељеу сликара Миће Поповића. На београдској премијери нашег пројекта био је и сада Мића Поповић. Времена од првог извођења драме до данас су се потпуно

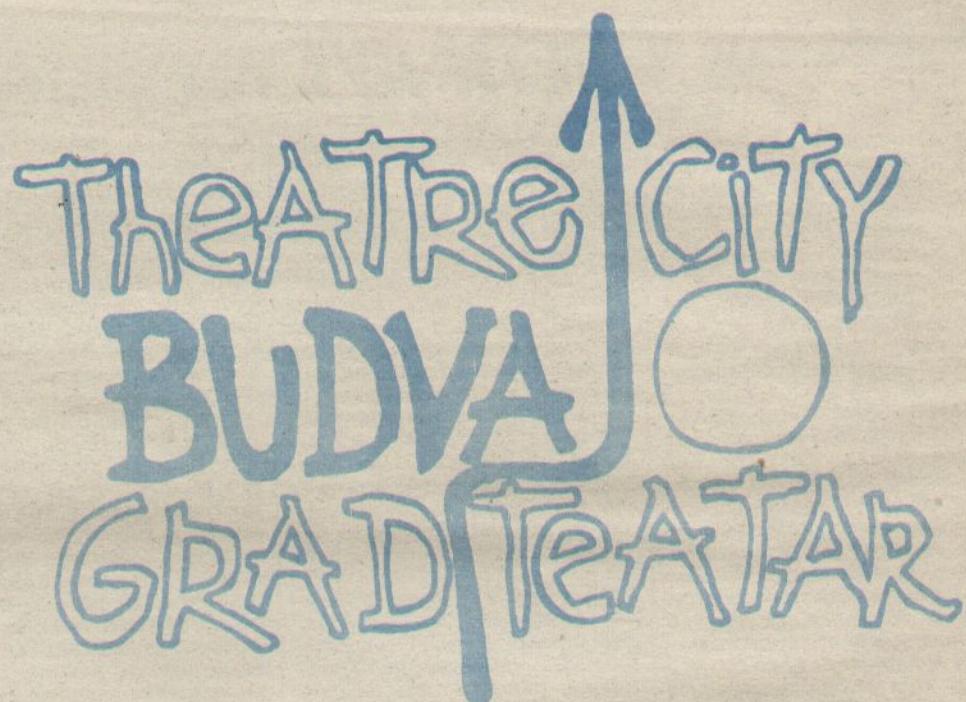
промијенила. Цијели умјетнички Београд био је присутан. Те вечери, кад се један дио наше земље отцјепљује смишљајући паклене, параноидне планове да нам уништи дух којим једино парирамо Европи, у Београду се игра „Годо“ у изванредним креацијама Микија Манојловића, Жарка Лаушевића, Миодрага Кирвокапића, Славка Штимца... у публици су Љубиша Ристић, Далибор Форетић, Боро Драпшковић, Јован Кирилов, Љуба Тадић. Харису Пајовићу предаје се награда „Бојан Ступица“ за представу Дозивање птица.

Након ове премијере слиједи премијера у Будви 11. јула. „Чекајући Годо“ је представа која се не смије, пропустити.

**PROGRAM
FESTIVALA
GRAD
TEATAR 1991.**

JUL

1. jul	Teatar	„Sirano de Beržerak”, E. Rostan režija Egon Savin, Narodno pozorište Beograd	12. jul	Teatar	„Čekajući Godoa”, S. Beket režija Haris Pašović, Grad teatar Budva, Beogradsko dramsko pozorište, Beograd
	Izložba	Vojo Stanić, Herceg–Novi	13. jul	Teatar	„Čekajući Godoa”, S. Beket režija Haris Pašović, Grad teatar Budva, Beogradsko dramsko, Beograd
2. jul		Trg pjesnika	14. jul	Teatar	„Profesionalac”, Dušan Kovačević režija Dušan Kovačević, Zvezdara teatar Beograd
3. jul.	Teatar	„Sirano de Beržerak”, E. Rostan režija Egon Savin, Narodno pozorište Beograd	15. jul	Teatar	„Profesionalac”, Dušan Kovačević režija Dušan Kovačević, Zvezdara teatar Beograd
4. jul	Teatar	„Sirano de Beržerak”, E. Rostan režija Egon Savin, Narodno pozorište Beograd		Koncert	„Renesans” ansambl za staru muziku
5. jul	Koncert	Sarajevski solisti, solista Stefan Milenković	17. jul	Teatar	„Urnebesna tragedija” Dušan Kovačević, režija Dušan Kovačević Zvezdara teatar Beograd
5. jul	Teatar	„Kontrabas”, Patrik Ziskind igra Predrag Ejodus, Pozorište Duško Radović		Teatar	„Čekajući Godoa”, S. Beket režija Haris Pašović, Grad teatar Budva, Beogradsko dramsko pozorište Beograd
6. jul	Teatar	„Kontrabas”, Patrik Ziskind igra Petar Ejodus Pozorište Duško Radović – Petrovac	18. jul	Teatar	„Profesionalac”, Dušan Kovačević režija Dušan Kovačević, Zvezdara teatar Beograd
7. jul	Koncert	Mozart Quintet, Beograd	19. jul	Teatar	„Urnebesna tragedija” Dušan Kovačević, režija Dušan Kovačević Zvezdara teatar Beograd
	Teatar	„Kanjoš Macedonović”, Vida Ognjenović, režija Vida Ognjenović, Grad teatar – Budva – Kruševac		Teatar	„Pesnici bez džepova” eksperimentalno gledališće „Glej”
8. jul	Koncert	Kamerni koncert RT Crne Gore, Titograd	20. jul	Teatar	„Urnebesna tragedija” Dušan Kovačević, režija Dušan Kovačević Zvezdara teatar Beograd
	Teatar	„Kanjoš Macedonović”, Vida Ognjenović, režija Vida Ognjenović, Grad teatar – Budva – Vrnjačka Banja		Koncert	Ivan Tasovac, klavir
9. jul	Teatar	„Profesionalac”, D. Kovačević režija Branislav Mićunović CNP Titograd			
11. jul	Teatar	Premijera „Čekajući Godoa”. S. Beket režija Haris Pašović, Grad teatar Budva, Beogradsko dramsko pozorište, Beograd			
	Koncert	Dubravka Zubović, mezosoprano			

21. jul	Teatar	"Urnebesna tragedija" Dušan Kovačević, režija Dušan Kovačević Zvezdara teatar Beograd	29. jul	Teatar	"Đordano Ntuno", Igor Terentjev, režija Davor Mojaš, Teatar Lero Dubrovnik	8. avg.	Teatar	"Kanjoš Macedonović", Vida Ognjenović, režija Vida Ognjenović, Grad teatar Budva	
	Izložba	Cvjetko Lainović, Titograd	30. jul.	Koncert	Vjera Miranović - Mikić sopran Aleksandar Kolarević, klavir		Koncert	Festival gitare Maja Obradović, Ženeva	
22. jul	Koncert	Aleksandar Madžar, klavir				9. avg.	Teatar	"Kanjoš Macedonović", Vida Ognjenović, režija Vida Ognjenović, Grad teatar Budva	
	Teatar	"Krvava Svatba" F.G. Lorka, režija Rahim Burhan, Teatar "Pralipe" i Teatar a.d. Ruhr Mulheim					Koncert	Festival gitare Dojčinović - Bagl (USA)	
23. jul	Teatar	"Krvava Svatba" F.G. Lorka, režija Rahim Burhan, Teatar "Pralipe" i Teatar a.d. Ruhr Mulheim	1. avg.	Teatar	"Hekuba" Euripid, režija Jagoš Marković, CNP Titograd	10. avg.	Balet	"Bez... konačno" koreografija i režija Aleksandar Izraelovski, Narodno pozorište Beograd	
24. jul	Koncert	Kamerni hor "Sveti Đorđe" Dužovna muzika		Izložba	Bata Mihailović, Pariz		Koncert	Festival gitare Wiliam Fisly, (USA)	
	Teatar	"Lenz", Georg Buhner, igra Maria Neuman, Teatar a.d. Ruhr Mulheim	2. avg.	Koncert	Tamara Koročkov, klavir Andreas Schonhage, klavir, Keln	11. avg.	Teatar	"Kanjoš Macedonović", Vida Ognjenović, režija Vida Ognjenović, Grad teatar Budva	
25. jul	Teatar	"Lenz", Georg Buhner, igra Maria Neuman, Teatar a.d.d. Ruhr Mulheim	3. avg.	Balet	"Sećanja" koreografija, režija Violeta Dubak, Narodno pozorište Beograd		Koncert	Festival gitare Tatjana Kučo-Keln	
26. jul	Koncert	"Leningradski solisti", solista Mihael Gantvarg, SSSR.	5. avg.	Koncert	Đorđe Balašević		12. avg.	Teatar	"Kanjoš Macedonović", Vida Ognjenović, režija Vida Ognjenović, Grad teatar Budva
	Teatar	"O 11", Momo Kapor, režija Ivana Vujić, Jugoslovensko dramsko pozorište Beograd, Pančevački teatar Pančeva		Teatar	"Gimpel luda" Singer, igra Gojko Burzanović, CNP Titograd	13. avg.	Teatar	"Kanjoš Macedonović", Vida Ognjenović, režija Vida Ognjenović, Grad teatar Budva	
27. jul	Koncert	Đorđe Balašević	6. avg.	Koncert	Vili Fetdinandi, violina Branko Opačić, klavir		14. avg.	Balet	"Iza povesti smrti" Herner, koreografija i režija Jasmina Petek Krapljan, Studio za ples Sisak
28. jul	Teatar	"O 11", Momo Kapor, režija Ivana Vujić, Jugoslovensko dramsko pozorište Beograd, Pančevački teatar Pančeva - Petrovac	7. avg.	Koncert	Norveški muški hor		15. avg.	Koncert	Vokalni ansambl "Ad Libitum", Francuska
				Teatar	"Kanjoš Macedonović", Vida Ognjenović, Režija Vida Ognjenović, Grad teatar Budva		16. avg.	Teatar	"Eros Ars" eksperimentalno gledališće „Glej"
						17. avg.	Teatar	"Threetwoone", Mandala teatar Cracov Poland	
						18. avg.	Balet	"Staze", koreografija i režija Nela Antonović SKC Beograd	
						19. avg.	Koncert		
							Tomislav Stanić, klavir		
							Balet	"Staze", koreografija i režija Nela Antonović SKC Beograd	
						20. avg.	Koncert	Jadranka Jovanović, mezosopran Aco Vujović, klavir	

AVGUST

SCENA IZ PREDSTAVE „SIRANO DE BERŽERAK”

ФЕСТИВАЛСКЕ НОВОСТИ

ГРАД ТЕАТАР ОД ПОСЕБНОГ ЗНАЧАЈА

У ПРОСТОРИЈАМА „Зета филма”, 6. јуна одржан је састанак Координационог одбора за сарадњу републичких и покрајинских фондова за културу, на коме је усвојено неколико закључака, међу којима је најзначајнији онај о учешћу умјетника на разним смотрама и фестивалима културе широм Југославије. Координациони одбор прихватио је предлог Хрватске о новом начину финансирања 43 културне манифестације на југословенском простору, тако што ће домаћин поједине манифестације преузимати обавезу плаћања боравка умјетника, а њихов пут ће падати на терет фондова република и покрајина из којих умјетници долазе.

Састанку нијесу присуствовали представници Словеније, Босне и Херцеговине, Хрватске и Македоније, а представник Војводине се налазио у иностранству.

Присутни су, не обазирајући се много на одсутне, јер су њихове ставове знали од раније (Сарајево, Бања

Лука), једногласно прихватили предлог Савјета Фонда за културу Црне Горе, да се Јећни фестивал „Град театар” уврсти у ред манифестација од југословенског значаја, а да Ликовни бијенале на Цетињу, Пјесничка ријеч на извору Пиве и Фестивал филмске режије у Херцег-Новом сачекају боље дане.

По нашој оцјени „Град театар” је оправдао присуство на југословенској културној карти, јер је својим постојањем у протеле четири године допринио развоју сценске, музичке, ликовне и пјесничке дјелатности, не само у Црној Гори, а Србија ће убудуће имати више слуха за овај фестивал, на коме су добор заступљени умјетници из наше Републике, рекао је Василије Тапушковић.

Мишљење Тапушковића су подржали Хилмија Ђатовић и Стојан Костић из Приштине, затим др Зоран Лакић, Слободан Словинић и Рајко Калезић из Титограда.

С. Паповић

ГОСТОВАЊЕ ГРУПЕ „ДОСЕТКА”

„ВЕНЕЦИЈАНКА” ТОПЛО ПОЗДРАВЉЕНА

Ово је представа маште и игре без политике, вели редитељ представе Миленко Заблећански

ДЕСЕТАК ДАНА ПРИЈЕ
ОТВАРАЊА ФЕСТИВАЛА

„Град театар”, Будвани и њихови гости 19. јуна на Тргу пјесника су топло поздравили позоришну представу „Венецијанка”, непознатог италијанског аутора из 16. или 17. вијека у извођењу театрске групе „Досетка” из Београда, у режији Миленка Заблећанског.

Тема представе је љубав. Млади момак Јулис (у интерпретацији Јаноша Тота) долази у Венецију из Падове тражећи себи госпу, не слутећи да ће упасти у осињак успашених и горопадних жена, где доживљава све оне сладострати које сањају младићи.

Заблећански иако има текст ренесансног писца, у игри глумца дозвољава поштапалице из периода пролет-културе, али и из

нашег народног миљеа, што је на публику оставило изјестастан утисак.

Публици су се допали и остали актери „Венецијанке”: Елизабета Ђоревска (Анђела), Валентина Чершков (Орија), Ина Гоголова (Валерија), Димитрије Јовановић (Бернардо) и Александра Милковић (Непослушна векерица).

Иако смо до сада имали неколико извођења представе пред публиком, већарашњу представу сматрамо премијером. Публика је изванредно разумјела представу у овом прелијепом амбијенту средњовјековне Будве. „Венецијанка” је без поруке и политике. Она је представа маште и игре, као што нам је послије представе, редитељ Миленко Заблећански.

С.П.

ПРЕДСТАВА „КАЊОШ МАЋЕДОНОВИЋ“ ЗАШТИТНИ ЗНАК „ГРАДА-ТЕАТРА“

О МЛЕЦИМА И ПАШТРОВИЋИМА

Редитељ и драмски писац Вида Огњеновић упутила се у замашан посао реафирмације књижевно-етичке ризнице будванског поднебља настојећи, прво, да драматизује познато дјело Стевана Митрова Љубише, а потом – да напише оригиналан драмски текст. Повијест о Кањошу Маћедоновићу, трговцу и авантуристи, јунаку и антијунаку, посједује у Видиној књижевној интерпретацији антрополошку утемељеност и естетску произашлу из духовности јунаковог социјалног и митолошког окружења...

Вида Огњеновић ткала је свој књижевни материјал веома брижљиво сакупљаном, бираном лексиком, са изузетним познавањем народног говора и слухом за његову шкоту речитост, иронију и мекоту, опорост и милозвучје, за све оне нијансе које трају у језику као најтажнија и истовремено најапстрактнија зна мења културе.

Драматуршки – комад је написан модерно, сучељавајући појединца и епоху, индивидуалну судбину и стихију историје, грађећи главни лик као антијунака доспјелог у апсурдне околности. Али, за разлику од аналогних ликова савремене драматургије, Кањоша, иако пометеног и ништавног, грешног и нехеројског, морално не растачу бијесови епохе него се између њих, шибан и обаран, он подиже и пробија даље као биће очуваног интегритета, имуне етичности, отпорног људског матерijala.

Протагониста представе Жарко Лаушевић, глумац разноврсног и дисциплинованог израза, умio је да се носи са комплексношћу таквог лика и да га обоји сопственим, веома истанчаним осјајањем за катализацију, уравнотежавајући беспрекорно хумор и поезију, епско и баладично драгоценост историје и предања.

Основни сукоб у драми, који би могао бити развијенији, одиграва се између ма лих и великих, поносних и моћних, између сићушног етничког језгра и колонијалне сile. Првии начин драме који је насловљен питањем „С брадом или без браде“ започиње раскошним преплитањем комичног и патетичног, обичајног и новаторског у начину живота мале друштвене заједнице. Суђењем умјетности и суђењем љубави означен је почетак суђења индивидуалном чину што ће у току комада бити полако загубљено да би на крају, потпуним поништавањем значења са

држаних у траговима култура, било на неки начин враћено у фокусу ауторове пажње. Значајнији, драма је слојевита и асоцијативна. Завршава се антиклиматом, нехеројском смрћу трагичног хероја Фурлане, у духовитом и самоироничном тумачењу Петра Божовића, и кочоперним уздисањем изнад политичких интрига тек промовисног хероја, Кањоша...

Иако у комаду није било правог агона, глумци су изговарајући духовите реплике и вјешто вођене дијалоге, имали прилику да оставаре онај тако жељени дух колективне игре и да при том свако од њих очува карактеристичну нит–водију сопственог лица. У првом чину доминирајући Петар Краљ у улоги иконописца Даскала. Предраг Тасо виц и Вука Дунђеровић мајсторски су

уткивали психолошке особености на подлогу епског духа и локалног менталитета. Стојан Дечермић је изузетно плијенио пажњу гледалишта као отац Герасим, калуђер–путник, који је ту и није ту, већ према мјери слуха и одлуци ћуди. Дарко Томовић је нашао одговарајући израз за напраситог и у љубави осуђеног Стевана Андревића. Весна Тривалић је чарањем и бајањем, час стидљиво, час каприциозино, заводила свог принца Кањоша. У другом чину бриљирао је Марко Баћовић.

Костимограф Јильјана Драговић креирала је више од двије стотине кости ма, што пучких, што дворских, што црногорских, што млетачких и веома је допријенила карактеролошкој диференцијацији ликова.

У представи „Кањош Маћедоновић“ нема оне врсте фолклора којом се обично идентификује црногорски етнички простор. Њено понирање у наслеђе је селективно и естетично. Знакови националног припадања, домаћег и страног, одабрани су одњегованим осјећањем за природу позоришног медија.

Композитор Ивана Стефановић, афирмисани трагалац у просторијама иконских звучања овог поднебља, успјела је и овог пута да се приближи тој аутентичности и да је модерним језиком изрази..

Сценограф Миодраг Табачки је интервенисао у простору зналачки, допуњујући га неопходним детаљима и не скривајући природну или урбанизовану сценографију.

Зорица Симовић

ИЗ „ЗЕТА-ФИЛМА“

ЗАШТИТА ОД ПИРАТА

НЕОВЛАШЋЕНО приказивање америчког филма „Плес с вуковима“ у режији (и главној улози) Кевина Коствера почетком овог мјесеца на зрењанинској Телевизији, (филм је ове године имао 12 номинација за награду „Оскар“, а добио је седам) изненадило је његовог дистрибутора „Зета филм“.

О овом случају данима се писало у југословенској штампи. Питали смо Николу Краповића, директора „Зета филма“ шта он мисли о овом догађају.

— Филм смо уvezли захваљујући разумијевању Југобанке ДД Београд, која је обезбједила девизна средства за плаћање његових права за приказивање у Југославији. Иначе, цио профит од приказивања филма дијелимо са „Мажестик филмом“ из Лондона, који је са нама дистрибутер у нашој земљи. Тако је и „Мажестик филм“ заинтересован за судбину филма. Ради се о врхунском умјетничком и комерцијалном филму, који је у 1.500 биоскопа у САД, од децембра 1990. године до краја марта ове године остварио приход од 145 милиона долара, а за само шест недеља у земљама ван САД је приказиван још 70 милиона долара. Овај филм није могао ићи без наше

сагласности у телевизијском разрезу бар у слиједеће три године.

Добро је било познато на глашава Краповић, одговорним у зрењанинској Телевизији, да филм „Плес с вуковима“ нису смјели без регулисаних права приказивати. А, да куриозитет буде већи, приказали су га са пиратске видео-касете. Својим несмотреним поступком учинили су велику штету „Зета филму“, нашем страном партнери, као и угледу Југославије.

Претпоставља се да ће „Мажестик филм“ државним путем интервенисати, да би заштитио свој интерес у нашој земљи.

— Ми смо цијелу ствар предали адвокату Миодрагу Огњеновићу Београду са непобитним чињеницама и доказима о недозвољеном приказивању филма на ТВ Зрењанин. Тужба ће благовремено бити поднијета надлежном суду. Паралелно, тужићемо ТВ Зрењанин од које ћемо тражити одштету у висини од 300.000 долара и неколико видео-клубова из Марковаца, Сарајева, Београда и још неких градова који имају пиратске видео-касете филма „Плес с вуковима“.

С. Паповић

„БУДВАНСКИ ДИЈАЛОЗИ“

ПРОМЈЕНЕ НА ИСТОКУ

ФИЛОЗОФСКА мисао која је годинама остајала на одређеном простору, било да су упитању поједине државе или региони, послије много година „прескочила“ је блокаде и представила се у целини на првим „Будванским дијалозима“ који су послје одржани у хотелу „Авале“, са надом да се поново окупе и у још отворенијој атмосferи наставе дијалоге.

„Будвански дијалози“ која основна тема је била „Промјене у Источној Европи“, су такође показали, колико је овакав начин филозофског рада недостајао у

тражењу одговора на многа судбоносна питања не само за нашу земљу него и свијет у целини. Свијет се налази у фази глобалног преструктуирања, а криза је неминовни пратилац тако великих промјена као што су оне у земљама Источне Европе.

На сљедећим „Будванским дијалозима“, како је на крају саопштено, расправљаће се о филозофско-социолошким варијацијама промишљања модерних феномена који се дешавају у савременом свијету.

С.П.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ:
АКАДЕМИК ЉУБОМИР ТАДИЋ

АКАДЕМИК проф. Љубомир Тадић, био је један од уважених учесника скупа филозофа у Будви чија је тема била о „Смишљању промјена у Источној Европи“. Он је

ЉУБОМИР ТАДИЋ

иначе научни савјетник у Центру за филозофију и друштвену теорију Института друштвених наука Универзитета у Београду, ауторитативни теоретичар и филозоф политици, државе и права. Као и увијек, много поводом.

• **Недавно сам прочитао да сте изјавили да је ово „врјеме организоване лажи“. Можете ли то детаљније појаснити?**

— Организовано јавно лагање је својствено режимима у кризи, режимима који морају да деформишу стварност путем употребе пропагандних ефеката, каош се постига одређени циљ. Тај нас је то сада на дневном реду. Тај јавни метеж који имамо у Југославији, је присутан између националних острвачених олгархија за превласт у југословенском простору. Око поделе Југославије се прибегава различитим средствима. Организовано јавно лагање је један од најефикаснијих средстава. Читате штампу која је подељена. Ја је називав парохијална штампа јер је подијељена и свака република, односно покрајина има своје јавно миљење. Ако вјерујете само том јавном миљењу и не мислите критички, прихватате то здраво за готово, онда сте врбљени организованог јавног лагања и тако ви почините мислити на један погрешан начин, чак супротно сопственим интересима. Јуди који подлеју тој организованој јавној лажи, могу некада да се супротставе својим најегзистенцијалнијим властитим интересима. Утицај јавних медија, утвари медијског рата који код нас бијесни одавно, је огроман. Због тога многи постала несретни робови тих околности. Када читате

ВРИЈЕМЕ ОРГАНИЗОВАНЕ ЛАЖИ

неке војне интелектуалце који су постали робови такве стварности, онда видите да се човјек може под одређеним околностима лако раслатити.

• **Пријесловије Тадићу, величина интелектуалаца у овом хасусу, мање више ћути, или је у служби тог медијског рата. Зашто је то та?**

— Имате људи који су у служби зато што имају одређene интересе, а неки од њих чак вулгарне интересе. Некима тако, није доволно што су интелигенти који би требало да се бave своим послом, него им је потребан још неки смотач, нека задршка на власти, да буду јачи него што би иначе били. Има и властољубивих људи, који воде да буду у центру пажње, да буду видјени.

Часни људи ћуте, јер је велика грађа. Када је велика грађа, часни људи не могу доћи до речи. Они за то имају преслаб глас. У Црној Гори управо, онај најбољи део народа по мом сећању, два најумнија људи, у грађи ћуте. То ћутање је наравно на жалост на општу штету. И зато је та одговорност велика — да се људи чују, да кажу нешто другачије од та општа грађа. Јер, ти хорови који аплаудирају са кудни. Ти аплаузи су нас и довели до овога.

• **Да када ће ти аплаузи трајати?**

— Дотле док људи не буду ударени превише по глави. Док им се једном не каже доста! А то може да буде само онда када ће

заштита човјека тотално егзистенцијално угрожен. Онда људи почину да окрећу нур-

ак ивапако и почину да се понашају нормално, јер су притерани уза јед.

• **Казали сте прије изјасненог времена да је медијски рат претходници грађанској рату. Да ли заиста вјерујете да може доћи до грађанског рата? Зашто је то та?**

— Може, али се надам да до тога неће доći. Ту могућност не могу исklучiti, с обзиром на голему мржњу која је посејана и која је испунила духовни простор од дна до врха. Медијски рат је један претходница грађанској рату. Узето је током почињења. Прво духовно тро-вје, док не почне говор оружја. Ја сам на једној расправи Теразијског парламента пре долaska у Будзу рекао, да је сада улога штампе злочиначка. Под тим најавно мислим и на телевизију и штампу у најширем смислу речи. Имате новинаре који су се такмичили да мислију националне олгархије пренесу, не само аутентично, већ и да их појачају и да се у тој пропаганди још више истакну и ту мржњу још више пробуде, сматрајући да продубљавањем мржње постичу велики ефекат за себе и свој народ. А питање је шта се постиче. Кад почну падати главе на посттике се ништа. Дакле, иза тога стоји једна дубока научна неодговорност. А интелигенти, где сладају и новинари, не-одговорници, се не може опростити. Управо због те и такве неодговорности, дошло је до хаоса и мржње која се јако проширила на нашем простору.

• **Узроци тог хаоса код нас, на жалост су познати. Али, зашто остављамо глуве на склону**

поруке из да кажемо нормалног демократс-ког сајата?

— Зато што на челу политичког живота стоје основни на брвну; односно јарци који не одступају док не падну у провалу. Значи, основни предводници, не осјејају само инат, већ и одређене интересе. Разуме се, не може се по сваку цену створити компромис у једној ситуацији у којој постоји нека историја иза, историјски стварни сукоби и интереси. А што се тиче запада, и препорука, често је ријеч о неодређеним и небујозним препорукама. Они хоће Југославију, а с друге стране са благонаклоностју гледају на неке демократије које то ни по чему нису.

Оно чега се јако плашим а што је чинијица нашег живота, јесте што су на Западу спремни чак да помогну крајње десничарским, да не кажем фашистичким режимима у Југославији, само да то не буде большевизам. То је оно чега се плашим. Те посттице које су са пријатељским намјерама заступају само једну страну у сукобу.

• **Да ли вјерујете у компромис?**

— До компромиса и до неких закључака, морамо доћи сами. Јер, Запад најчешће има своје интересе и то, често вулгарне. Зато ми морамо бити више паметни. Но ипак, компромис је једини начин да се извје из ћор-сокака. Наравно, тај компромис треба формулисати. Ако ништа друго, примирје се мора посттићи.

— **Могу ли то ове садашње веће да уради?**

— Тешко. Врло тешко.

Разговорао: Ранко ПАВИЋЕВИЋ

МОДЕРНА ГАЛЕРИЈА

СЛИКАРСТВО ШЕСТЕ ДЕЦЕНИЈЕ

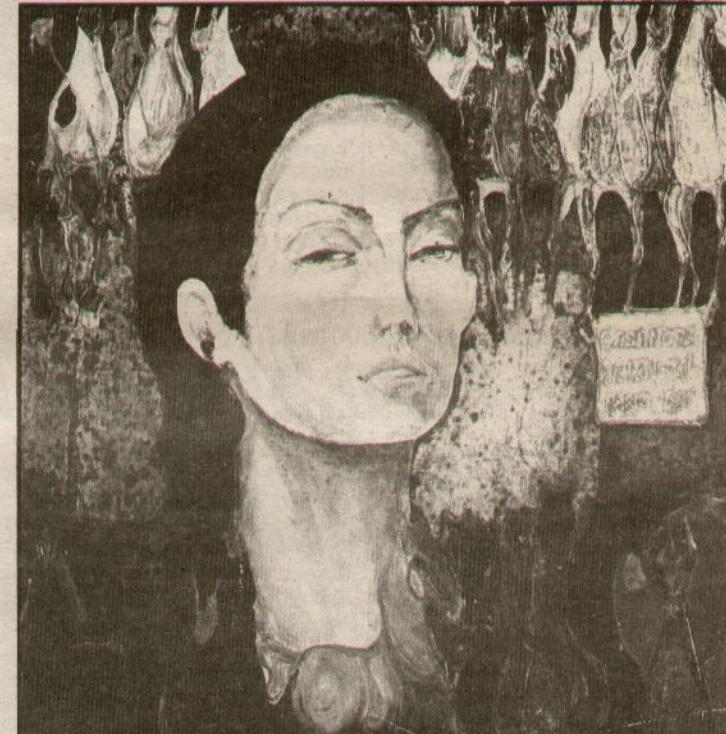
ТОКОМ јуна будванска Модерна галерија је изложбу „Југословенско сликарство шесте деценије“ — из фонда Умјетничког музеја Црне Горе на Цетињу. Изложба у цјелости представља комплексан покушај увид у умјетнички профил ове необично значајне деценије, деценије која је по ликовним збивањима прекретница за даљи развој сликарства на нашим просторима. Главне карактеристике сликарства овог периода садржане су у срећном ослобађању од унапријед датих естетичких и идеолошких калупа које је немилосрдно наметала доктринарна естетика соцреализма претходне деценије. У том

дау у томе покуша да види „...разне битке и хитре покрете фигура, изразе лица, и одела, и безбрз ствари... дивна открића, било за разне композиције предела и чудовиших ствари, као ћавола и друго... У збраним стварима ум се буди на нова открића.“ Тако кроз низ сликарских правца ове деценије, било да они представљају наставак великог претходног експеримента (експресионизам, интимизам и поетски реализам, сликарство „апстрактног предела“, апстрактни експресионизам, лирска апстракција, енформел), било да се исказују кроз надресализам фантастичног, ониричног и магичног сликарства, долази до извјесног издавања и ослобађања ликовних средстава: линије, облика и боје. Ови пластични елементи нису више у функцији описа, већ представљају симболе и знаке новог самостојног језика слике.

У овом плејадом изузетних имена југословенско сликарство је достигло ону тачку универзалног у којој су слобода и самосвјест, као нужне антрополошке категорије, основа за нов нацрт погледа на живот, свијет и човјека, које нам је понудило једно постреволуционарно покљење.

Луција Ђурапковић

ТРНСКИ У БРИСЕЛУ

између осталог о овој изложби критичар Jean Damar у часопису Tableau.

П.Н.

ДР СРЕТЕН ВУЈОВИЋ: О СТАРОМ ГРАДУ БУДВИ ДВИЈЕ ГОДИНЕ ПОСЛИЈЕ ОБНОВЕ (3)

БИЉЕШКЕ О СВАКИДАШЊЕМ И ИЗУЗЕТНОМ У СТАРОМ ГРАДУ ЉЕТА 1990.

(Из књиге „Људи и градови“ у издању ИК „Медитеран“ из Будве и Филозофског факултета из Београда – наставак из прошлог броја)

СТАРИ град се вишеструко промијенио и подмладио: урбанистички, архитектонски, семантички (нови симболи, знаци, сигнали), лингвистички (нови називи улица и угоститељских радњи), хроматски (преовлађујућа бјелина фасада и зидова, шаренило „кафића“ и продавница у приземљима), преобразјајем мириса, појачањем и умножавањем светлости и сјенки, темпорално (ноћна живот је понекад надмашује дневну), звучно (гласови глумаца, пјесника, звуци концерата класичне музике, а нарочито диско музике), вегетацијски (1), а надаје се навалом углавном младих туриста и мјештана који су га буквально преплавили. Љетошњи Стари град би се дао упоредити са претгрпаном позорницом, кућом игре, шкрињом или узбуркним туристичким казањем. Стари град је био доиста град, град у Будви. Шта је изазвало ту, до сада, невиђену вреву и пулсирати? Нова поетика простора, драх новине у старом „лабиринту“ кривудавих улица, спектакл пјаца у оквирених сликовитим фасадама, разиграност кровова, појачана видљивост–читљивост, изазов скривеног и изложеног укључујући еротско, контраст јавног и приватног; појачана жеља за забавом и разонодом у економски и политички оловним временима; туристичка геополитика и кретања до мањих туриста према национално матичним подручјима; љетњи доколичарски стил

живота...

Врхунске културне манифестије као што су „Град-театар“, „Трг пјесника“, музички концерти и сликарске изложбе учиниле су га знаменитим културним средиштем које својим утицајем далеко премашују будванску ривијеру и представљају чинилац велике отворености и привлачности Старог града. Никада раније у Будви није било толико глумаца, писаца, сликара, музичара, стваралаца уопште и њихове публике. Оно што се збивало прије и послије поноћи на умјетничким сценама најчешће спада у изузетно и свечано. Одавно се није чуло толико лијепих, отворених, слободоумних мисли и идеја и критичких судова. У тим тренуцима било је пријатно бити Budvaniom чије биће постаје космополитско.

С друге стране, оживјеле су привредне активности: трговина, занатство, угоститељство.

Поред 33 угоститељских објеката (ресторани, кафе, постластичарнице) у Старом граду је љетош било 15 бутика, седам златара, једна самоуслуга, једна пјезара, двије продавнице обуће, двије продавнице електротехничарала, једна трафика, једна продавница домаће радиности, три постластичарнице, два фризера, једна фотографска радња, двије месаре, два duty free shop-a, један билијар клуб, једна кафе-галерија, једна антикварница, једна книжарница и двије пекаре. То је дио пословне, трговачке Будве у којој се продаје и купује.

Продор приватног предузет-

ништва је учинио своје. Најброжнији су приватни ресторани и кафићи (тридесетак). Већина власника је закупило пословни простор, а остали су отворили локале у сопственим кућама. „Кафићи“ и ресторани имају квалитетно уређене ентеријере (помало унифициране у својој модерности и постмодерности), углавном иновативне и привлачности Старог града. Никада раније у Будви није било толико глумаца, писаца, сликара, музичара, стваралаца уопште и њихове публике. Оно што се збивало прије и послије поноћи на умјетничким сценама најчешће спада у изузетно и свечано. Одавно се није чуло толико лијепих, отворених, слободоумних мисли и идеја и критичких судова. У тим тренуцима било је пријатно бити Budvaniom чије биће постаје космополитско.

Ко може бити задовољан размахом приватне иницијативе? Задовољни су неки власници угоститељских и других радија, општинске управе због пореза, приватни власници кућа због зараде од закупа, туристи и остали којима су ова мјеста постала омиљена сврачишта и полигон својеврсног субкултурног понашања. Незадовољни су приличан број мјештана и туриста који су жељели да у Старом граду мирно

преспавају ноћ. То је многима забог буке било практично немогуће јер се мало ко од приватних угоститеља придржавао општинске одлуке о престанку рада локала и искључивању музике у Старом граду у поноћи. Овоме треба додати тешкоће у раду инспекцијских служби у које спадају и батине које инспектори ту и тамо добијају од појединачних приватних угоститеља. У такво понашање спадају и бесправно пробијање врата према улици и слично. Ријеч је, у ствари, о негативној димензији приватне иницијативе која се огледа у безобзирној заштити властитог интереса, егоизму и индиферентност с једне, и помањкању ауторитета општинске управе која није у стању да у дјелу спроведе своје одлуке, с друге стране. У јагми да се за два до три мјесеца заради за цијелу годину дозлази и до силенцијског понашања. Појединачни динарски виолентни приватници, жудња за брзим богаћењем, младост жељна забаве и слаба власт могу да доведу до анемије.

На крају, још једна биљешка. Да би једна локална заједница живјела цјеловито, неопходно је, поред осталог, да има што више развијених функција и основне друштвене установе и организације (економске, политичке, културне, итд.). које обезбеђују различите активности. Видјели смо шта Стари град има. Оно што нема то су дјелатне културне институције: археолошки музеј, етнографски музеј,

нови градски архив, нова библиотека. Без активности ових установа Стари град није град, тачније није цјеловити град. Стари град као складна урбанистичко-архитектонска цјелина требају би да постане цјелина у друштвеном, економском и културном смислу, али не затворена сама у себе већ отворена према што ширим додираима са свијетом. Без ових установа многи његови посјетиоци и не знају где су зашли. Има само једна која је данас пречка Старом граду од ових културних установа. Та ствар је најпречка цијелој Будви: довољно воде у летњем периоду.

Без поменутих културних установа Стари град има више промету него употребну вриједност. Без њих је више комерцијализован него што себи сме да допусти.

Дејство дионазијског и аполонског нагона у социјалном простору Будве, барем током љета, вјероватније је када буду почеле да дјелују ове, за сада, неоправдано занемарене културне установе.

Завршићемо парапразирајући Емерсон: најприје су људи градили и обновили Стари град, а дошло је вријеме да Стари град гради људе. (крај)

1) У одржавање бедема, кула, цитаделе и других грађевина спада и одстрањивање вегатације која расте из зидова, осталу треба његовати. У Старом граду се већ накупило растења које би требало почупати.

ТРАГОМ ДОКУМЕНТА ПРОШЛОСТИ (37)

БОРБЕ ПРЕД БУДВОМ И КОТОРОМ

За вријеме првог неуспјelog покушаја генерала Wagnera да ослобodi утvrđenje Dragalj (експедиције су водили генерал Dormus и пуковник Фишер 19-21 окт.) и тиме трајно осигура везу са Ријном, на југоистоку Котора отворио се нови фронт. Установици су заузели тврђаву Staњeviћ u ноћи између 21. и 22. октобра, а већ ујутро 22. октобра нашли су се у близини Будве са задатком да је освоје. Одбрана Будве је била угрожена, јер је предходно дио њене посаде дигнут за операције вођене за Црквице и Dragalj, али је Wagner бродовима послао хитну помоћ што је спасило освајања. А и 23. октобра установици су напали утврде Троици и Горажду, поред Врмца, и двије најзначајније заштитнице Котора са његове јужне стране. Хитна помоћ из Котора спасила их је од освајања установника. Ове борбе пред Будвом и Котором 22. и 23. октобра 1869. у наведеним документима овако су описане:

„Било је разумљиво што је установак неуспјелом експедицијом на Dragalj на сјеверу 19. октобра и заузимањем Staњeviћa добио нови постизај, установици се тако осмијели и на више тачака Жупе (подручја Грబља и Будве) прешли у офанзиву.“

Гарнизон у Будви, да би се добиле трупе за експедицију 19. октобра, био је смањен на 50 ловаца који без даљег ни-

јесу биле довољне за одбрану. Пред тим мјестом појавиле су се значајне групе установника. Генерал-мајор фон Wagner, телеграфски обавијештен, послао је 27. Ловачки батаљон, јачине 230 људи са два ракетна топа, под командом мајора Tomsa, који се управо враћа са Црквица, – парабродом „Хофер“ из Ријне у Будву у коју је збор олујног времена стигао тек.

22. у 11 сати увече. На ракетни сигнал са брода, на палубу су дошла два мјештана који су јавила да су градска врата забарикадирана и да гарнизон са грађанима држи оружје. Упркос тешком времену, мајор Tom је искрcao једну чету под чијом је заштитом извршио искрцања и град заузет. Бродска артиљерија је својим садејством потјерала остале групе установника. Увече 23. октобра установици су отворили циљану паљбу на град, која је трајала читаву ноћ и пријетила да угрози ловце који су непrekidno били у борби још од 18. (у Кривошијама). Због тога је мајор Toms uputio параброд „Хофер“ у Котор са моловом да се врати са појачањем, које је и стигло 24. поподне на топовњачи „Streiter“ наоружаној лаким топовима. Задњи су морали бити транспортовани помоћу ужетњаче преко градских зидина, док је тешки топ топовњаче држао установке на великој удаљености. Двадесет – петога стигле су са „Хофером“ слижедеће 2 чете 48. пук-

са четири осмо фунтовна топа, тако да је сада гарнизон са мобилним колонама могао да надире на установице. Истовремено са нападом на Будву јаке групе установника осмјелиле су се да у непосредној близини Котора опколе до 1/2 утврђења Горажде и Троице (у документима Тринита) које се налазило на јужној страни. Прва је имала гарнизон – посаду од 41. човјека под командом поручника Blumenstein и три топа а у Троици је заповиједао потпоручник Koslar.

Установици су 23. отворили паљбу и управо хтјели да крену у јуриш, када је генерал – мајор Dormus у 2 сата поподне алармирао батаљон Franz Carl бр. 52 који је био у Котору (батаљон је имао једног штабног официра, 10 официра, 132 човјека) под командом мајора Pittela и брдску батерију под командом капетана Forstera, и даље батаљон Ernst бр. 52 који је био у San Mateu (Свети Матија) и пустио их да напредују да би ослободили угрожену тврђаву.

Мајор Pittel је узео батерију између свог батаљона и кренуо у марш главном цестом ка Будви. Са тврђаве се чула јака пушчана и топовска паљба. Са источних врхова брда Врмца група установника гађала је колону чију је предходници чинила прва чета. Ради обезбеђења бока, трећа чета упућена је прва Pandurskim путем ка Троици, док су остале чете слиједиле

главну цесту и на тврђави се поново сјединиле са трећом четом. Ова посљедња је потом враћена ради заштите стражаре која је гађана са свих страна, па и из правца Будве, док је мајор с друге три чете напредовао ка Горажду.

На обронцима узвишења Горажде борба се распламавала и непријатељ је морао потиснути са стјеновитих главица нападом с бока.

Конечно су прва и друга чета стигле на узвишење и заузеле положај западно од тврђаве. Установици, који су дјелимично стајали иза једног зида само 150 корака од тврђаве, били су у изузетно покрivenом положају и пуцали појачаним интензитетом. Један вод потпоручника Semoneta приближио се поступно боку противника до на 50 корака. Генерал-мајор Dormus, пратећи у првој линији борбу, повео је пола чете на узвишење, а лијево је трећа чета заузела положај; мајор Pittel је са четвртом четом опријатељ

коло лијеви бок непријатеља и на јуриш бајонетима заузео зидине, успјешно засипајући ватром заостале групе непријатеља. Том приликом на непријатеља је ударио и санијетски одред који је у првом реду трајио рањење.

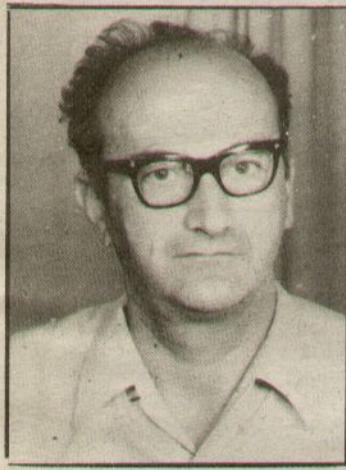
Непријатељ је оставио 8 мртвих, међу њима и једну жену, карабине и тешке (којима је наоружана територијална милиција) и хватао чистац вукући са собом око 30 рањених и још пар мртвих. Трупе су остале на положају до мрака и потом се вратиле за Котор где су стигле у 8 сати. У батаљону Pittela била су четворица мртвих, а рањен један официр и 7 војника. Батаљон 48. пук (јачине 142 човјека) ишао је иза батаљона на мајора Pittela до Троице, очистио ту без губитака обронке Врмца и куће Петровића и држao положај док се из Горажда вратио батаљон са којом је он поново одмаршио у Котор.

Припрема: Марко Ђ. Ивановић

50 ловаца који без даљег ни-

IN MEMORIAM

МИЛОСАВ ЛАЛИЋ

град, „Вјесник”, љубљанску „Правницу”, „Рад”, „Ослобођење”, „Глас Славоније”, „Слободу” и „Нову Македонију”. Био је сарадник часописа „Стварање”, „Токови” и „Филмска култура”. Писац је сценарија за документарне филмове „Јован Томашевић”, „Школа у Мурини” и „Црвена комуна”. Уређивао је филмске публикације и бавио се пропагандом у „Ловћен-филму” и „Зета-филму” где је и дочекао пензију.

Аутор је запажене књиге „Нашом земљом и временом”.

У име Удружења новинара Црне Горе – Актива Будва од Милосава Лалића опростио се Владимир Станишић, уредник „Приморских новина”. Он је посебно истакао његово уређивачко и сарадничко ангажовање у будванском локалном листу, где је Лалић до задњег часа живота давао свој допринос.

– У нашој редакцији остали су његови необјављени текстови, а у његовој писаћој машини недовршена студија – рад из области књижевности – Мотиви жене у Андрићевом дјелу.

За нас, његове млађе колеге, Милосав је био узор и учитељ новинарства. То је био и за многе генерације црногорских па и југословенских новинара. Своје богато новинарско знање и искуство нештедимице је преносио на млађе и то је представљало задовољство. Због свега тога његове колеге, драги наш Милосаве, дугујути велику захвалност и обећавају да успомена на Тебе неће никада изблиједети, рекао је Владо Станишић оправштајући се од свог колеге.

На дан сахране у његовом родном месту Требињи, од Милосава Лалића опростио се Милорад Јоксимовић, уредник Иванградске „Слободе”.

У БУДВИ је 29. маја умро Милосав Лалић дојрен црногорског новинарства.

Рођен је децембра 1919. године у Требињи код Андријевице, где је завршио основну школу. Гимназију је учио у Беранама, Ђевђелији, Пећи, Призрену, Београду, Нишу и Пљевљима, да би двије године пред рат почео да студира медицину у Београду.

Учествовао је у тринаестој улском устанку, а потом тамновао по затворима и логорима у Андријевици и Албанији. Био је борач Друге пролетерске бригаде у којој је уређивао листове „Рањени пролетер” и „Без предаха”. За трогодишњицу њеног оснивања припремио је и штампао прву монографију ове славне јединице.

Од септембра 1946. године радио је у „Побједи” као репортер и уредник привредне рубrike. Био је дописник „Борбе” и „Политике”, затим редigовао и уређивао текстове у приштинском „Јединству”, будванским „Приморским новинама”, писао за Радио Тито-

УМЈЕСТО НЕКРОЛОГА

**БАШТОВАН
НОВИНСКЕ ХРОНИКЕ**

Ово је први текст у Твом и нашем листу који нећеш покудити, похвалити, који нећемо заједно прокоментарисати. Знајући што то значи више пута сам одлагао машину и вадио из ње бијели лист, тај наш највећи изазов, немир, грч, али и опуштање. Но, проклети рокови за предају рукописа, не трпе велика одлагања, иако би Ти рекао: пиши вечерас, па пошто то „преслава“ погледај још једном ујутру. Ако будеш имао времена још једном. Па још једном док уђе улог.

Овог пута, мој драги пријатељу, неће бити како си ме учио. Биће све из једног даха, па како буде. А знам већ да неће бити како би требало, јер ово није било „под јастуком“. Затекао си ме, изненадио непријатно први пут у животу, отишао на дуг пут без повратка, а да се притом нисмо ни поздравили. Стога мало и не вјеријум да више неће бити оних наших бесконачних разговора о добром уводнику, лошем наслову преко пет стубаца, коректорским грешкама којих би налазили премного у једном тексту, фельтону који је још „у глави“, а никако да стигне до машине... О новинама. И нећу да вјеријум. Љутим се, што је све тако било изненада, што си попустио – први пут у животу – што више нећеш долазити у Редакцију да помогнеш да спремимо празнични број.

Скори ће двије деценије од како смо се упознали у „Приморским новинама“, када су из штампе изашли први њихови бројеви. У болничком кревету у Сарајеву, дошли су ти до руке башти први невјешто урађени примјери, који су те, како си ми послје прича, много обрадовали. Ниси признавао болијест којој си се своје времје опирао, већ си својим калиграфским рукописом на маргинама исправио све текстове, ишчиштио их онако како то ради баштовани најбољег соја у вртвома царским, тријебећи сваку травку која смета племенитом биљу. И послао нам то да по гледамо, без обавеза, онако другарски, очински, људски. Као професионалац који се није мирио с грешкама, којих има свуда, ето у новинама најчешће. Убрзо си стигао у Будву, у „Приморске новине“, које смо годинама потом заједно правили.

Сјећам се запазио си моју репортажу из Београда, у трећем броју. Грабо штито, груб неки момак, рекао си, али има штоба. Требао је кројач.

И стигао је. А онда дуге ноћи уз извјештаје, осврте, коментаре, репортаже, записи, фелтоне...

Онако плаховит, претврд за овај посао, тада поготову, љутног бих се не ријетко: па може то и овако. Може, све може, али зашто би тако када можеш боље. Читајући стрпљиво ред по ред брзо би ме ујерио, па сам узимао поново рукопис. Писао изнова, па опет испочетка. А онда у цетињској штампарији у мирису овала, пружио бих ти руку, прелистављајући нови број. Пошли бисмо с метеријама на пиће, а Ти би тада рекао: е да је било времена, било би то још боље. Владо, Димо, и ја били би много задовољнији од Тебе, помало те и прекоријевали да претјеријеш, на што смо добијали само смјешак који је говорио: е, богами, нисте у праву.

А били смо добрим дијелом у праву: имали smo најписменије новине у Црној Гори. Тако су бар говорили они којима је писање занат, они чија се ријеч важи и чује. И поштује. А било је то тако јер smo имали најбољег баштована новинске хронике на овим нашим просторима. И баш због тога smo знали да се опустимо, да заборавимо на обавезу, да немарно понешто одрадимо. Јер, Ти си увијек био ту да исправиш, дотјераш, умијеш и окрпиш, да прекориш, наручиш... А пријекор је био увијек благ, очински, чак и онда када би „загинули“ до зоре – што у овом послу и није нека рјектост како си говорио – и пропустили по који рок.

Био си збила увијек уз нас. И када ти здравље то није дозвољавало, чули бисмо се телефоном. Пославјетовали се, бар око најважнијих ствари. Па када Ти буде боље, знали smo Те запослити и преко мјере. Без извиђавања, – то ниси волио – знајући да када је новина упитању Теби ништа није тешко.

Више неће бити ни савјета ни пријекора. Алатке су остале у башти, а ми пред правим искушењима. Треба сада показати што smo научили.

Једно је ипак сигурно, иако би Ти рекао: не мој претјеријати – имао сам срећу што сам уз Тебе учио овaj слаткогорки занат. Срећу што smo се искрено дружили све ове године.

И пошто и ова мора имати нешто мање од три шлајфне, једина замјерка на крају поштовани пријатељ: зашто ниси још једном побиједио болијест. Да додгдине заједно прославимо двадесет година на „Приморским новинама“. Петнаестогодишњицу smo скромно прославили, онако с ногу, између два броја. И рекли тада: поправићемо то у лето 1992. Без Тебе, то неће бити оно право.

Саво Греговић

У ЗАВИЧАЈУ КАЊОША МАЦЕДОНОВИЋА, ВУКА ДОЈЧЕВИЋА И ЛУКЕ СТОЈАНОВА (3)

ЈЕДИНО СЕ ИДЕЈИ СЛОБОДЕ РОБОВАЛО

Милосав Лалић

Прва црвена општина на Јадрану

ОДМАХ ПОСЛИЈЕ ИЗБОРА, у датису из Котора „Глас слободе“ је, између осталог, писао:

... Као што је познато, у Петровцу, у Паштровићима, извршени су избори за општинску управу. На овим изборима одијели су потпуно побједу наши пристапче и симпатизери. То је буржоаској далматинској штампи, која са страхом посматра све јаче ширење нашега покрета у масама радног народа, дала повода да као гуја запишти и да почува да догађаје омаловажи. То је, такође, збунило и бокешиke радикале и радикалске прирепке, па су се прије неког времена упутили из Котора у Петровац Рашковић и Буј да новоизабрану управу збаце. Али су се јуто преварили у рачуну, јер су се сви општинари, изузев њих десет, изјаснили за нову управу. Све што је велеважни господин Рашковић успио да учини то је да нову управу закуње.

По конституисању прве комунистичке општине у Црној Гори и на Јадрану уопште, Политичко изложење из Будве пише Општинској управи како му "долазе гласови да се у општини у Петровцу упорно шире борбеност и комунизам. Зато ове Изложење по-

зива ту Управу да извијести да ли, заиста, у тим гласовима има истине", додајући: "Уопће, све што се мисли нека се изврши рећи отворено и јуначки, како доликује јуначким Паштровићима, јер данас свако неспоразумијевање може бити судбиносно за највеће интересе наше славне отаџбине". Општинари су одговорили да се мајор Ђукановић, који се налазио на челу Политичког изложенства, за обавјештење о ширењу комунизма обрати – аустријском вахмајстору!

Полиција и војска ангажовала су се свим силама да револуционарно расположење спријечи или уPUTE погрешним током. Апелује се на чојство и јунаштво Паштровића и тражи чистан излаз из неугодне ситуације: "Изволите се" – гласи једна од полицијских директива – "својски заузети за умирјање народа који се увијек показао осјетљив. Нека се и у овој прилици народ витешки стрли и почека да закон учини своје." Општинска управа је истог дана одговорила: "Мислимо да би најбоље било да се премјесте одмах сви жандарми и финанси. Иначе, не можемо гарантовати за ред и мир!"

У представци Поглаварству у Котору комунари су написали: "Наша општина броји 1450 душа, а дала је српској војсци седамдесет добровољаца, бораца прве врсте, број који није

дала сразмјерно ни једна општина у бившој Аустро-Угарској Монархији". А затим, износије тешко економско стање, "да је њихова општина одвајкада на нишану злогласне полиције и војничког бијеса владавине црно-жуте монархије". Тражили су да се слуге окупатора изведу пред народни суд. Изабрали су потом Истражну комисију за утврђивање аустријских шпијуна и конфиденција у коју су ушли: др Стево Чамоња, Марко Грговић, Љука Вукотић, Стево Андровић, Павле Срзентић, Крсто Голиш и Миле Перазић, који су "добили слободне руке у војењу цијelog посла."

Када су, умјесто било каквог одговора, у Петровцу стигла појачања жандармеријске станице, Петровчани су почели да "тријебе губу из торине". Примјер је дао Симо Франо-вић, убијши рођеног оца. Душан Суђић је у име Општинског одбора написао Окружном суду у Котору: "Симо Франовић, син Љуки, убијајући властитог оца, убио је гадну звијер у Јадском облику и уклонио са свијета најподлијег зликовца."

Са жељом да остану на овом камену на коме хлеба – ни оног са седам кора – није било довољно, да се за хљебом више не би ишло у пећалбу – петровачки комунари донијели су неколико важних одлука, а међу њима да земља припада

онима који је обрађују, о укидању пореза – да се не би помагала ненародна држава, затим пазарине, разних глоба и давања општини, а било је и говора о диби превлади.

Све спорове рјешавали су споразумно

ПОШТО НИ ПОЛИЦИЈСКЕ "TRANSFUSIJE" нису дале очекиване резултате, командант мјesta у Будви, мајор Ђукановић, тражио је од Општинског одбора да му најхитније одговори "да ли су општинари покушали и хтјeli да одузму црквену добра и да ли међу становништвом има большевичких елемената?" Политичко изложенство, међутим, није имало илусија о томе шта се у Петровцу догађа. У то се може увјерити, на основу преписке између Јурија Ћукановића и Јурија Ћукановића, који се повећава сваким данима више, благодарећи без икакве контроле самовољном раду општинске управе", оптужује, у првом реду, предсједника општине Саве Вуковића,

"који припада Комунистичкој партији", додајући да петровачки комунисти, снабдјевени путним исправама од предсједника своје општине, одржавају сталне везе са својим истомишљеницима у Дубровнику. "Колико сам се могао лично, а и преко других, увјерiti, тај комунизам из дана у дан пре лази у крајњу самоволју и насртава на власт и земаљске законе као да их и не постоји..." И жали се да је жандармерија немоћна да "обављаја своју дужност како треба, па макар и најсвеснија била, а не онаква каква је, уплашена њиховим држким поступањем и самовољним поступцима пре маја појединцима".

(Наставља се)

ПРВЕНСТВО ЦРНЕ ГОРЕ У ТЕНИСУ

ПРВИ-КОНСТАНТИН ПОПОВИЋ

ПОЧЕТКОМ овог мјесеца, на теренима хотела Свети Стефан одржано је појединачно првенство Црне Горе у сениорској (мушкиј) конкуренцији.

Током три дана, за титулу овогодишњег првака Црне Горе борила су се 32 тенисера из десет градова Црне Горе.

Први је Константин По-

С.П.

НОВОСТИ

ЦРНА ГОРА ОСНИВА АВИО КОМПАНИЈУ

У БУДВИ је 22. јуна одржана сједница ужег састава Координационог одбора за оснивање црногорске авио-компаније, којој је предсједавао менаџер за преструктуирање привреде и инострана улагања у Влади Црне Горе, Предраг Максимовић. Био је то трећи у низу састанака на ову тему, а иза овог озбиљног пројекта стоји Влада Црне Горе.

Будућа авио-компанија „Монтенегро-эрвејз”, како је речено, већ има основне претпоставке за званично оснивање, а ту су квалитетан пилотски кадар, одлични контролори летења, као и аеродроми у Титограду и Тивту. Тренутно се ради на изналажењу најприхватљивијег финансијера. Формиране су потребне радне групе са конкретним задацима, а пројектни задатак је већ урађен.

Ускоро ће бити урађен и уговор о оснивању компаније са сједиштем у Тивту.

Р. Павићевић

ЛОПАТНИ ОСТАЈЕ У МИЛОЧЕРУ

РОНАЛД ЛОПАТНИ, некадашњи југословенски ватерполо ас, Загрепчанин, закупац ресторана „Краљевски врт” у Милочеру у срцу некадашњег љетњиковца краља Александра Карађорђевића, по свему судећи се – предомислио.

Неће како је то најавио почетком прошлог мјесеца, када је био ухапшен Бранко Кажанега (због основање сумње да је починио кривично дјело пљачке

злоупотребивши директорски положај у корист другог лица у висини 100 хиљада немачких марака што се односило на адаптацију „Краљевског врта”, раскинути уговор са ХТП „Будванска ривијера”.

– Вјероватно се предомислио, иако је био категоричан да ће раскинути уговор. Овдје смо разговарали и он је и даље спреман да под истим условима у наредних седам година, уз годишњу закупницу од 30 хиљада њемачких марака да и даље држи „Краљевски врт”, о чему ћемо иновирати уговор, рекао нам је Драган Лијешевић, директор правног сектора хотела „Будванска ривијера”.

С. Паповић

Приморске новине

Оснивач листа Скупштина општине Будва. Издавач Културно-информативни центар Будва. ВД директор Бранислава Лијешевић. Уређује Редакциони колегијум. Главни и одговорни уредник Владимир Станишић. Адреса редакције „Приморске новине“ 85.310 Будва. Телефони (086) 51-487, 51-194, 51-568. Број жиро-рачуна 20710-603-1809 код СДК Будва. Штампа Новинско јавно предузеће „Побједа“. Претплата за годину дана 120 динара, за иностранство 30 УСД. Рукописи се не враћају.

МОГРЕН ОСТАО ДРУГОЛИГАШ

НАЈВЕЋИ УСПЈЕХ ПЛАВИХ

Са 16 побједа, колико је постигао и трећепласирани ОФК Београд, Будвани су били тим пролећа ● Нови стадион на Луговима

AKO је пласман у једнствену другу лигу оцијењен као највећи успех будванског фудбала, онда је останак у том рангу такмичења још један корак напријед у развоју најпопуларнијег спорта у нашој општини. Зато на самом почетку овог кратког осврта: све честитке фудбалерима Могрена, стручном штабу на челу са фудбалским фанатиком и знаљцем **Бором Лазовићем**, агилној управи и посебно вјерним навијачима, који су непрекидно бодрили, може се слободно рећи на прави начин, своје љубимце.

Цифре најубједљивије говоре како је било. Након првенства Могрен је заузео једанаесто место, што значи остварио је пласман у средини табле. Ако се има у виду да су иза његових „леђа“ остали бивши прволигаши Бор и Искра и тако искусни друголигаши као што су Шибеник, Мачва, Слобода, ГОШК јут, Леттар и Борац, онда можемо рећи само – капа доле. Могрен је остварио 16 побједа (исто колико и трећепласирани ОФК Београд), и по томе је сигурно тим пролећа, али дакако и по играма које је приказао на свом, али и на теренима широм наше земље. Шест пута фудбалери из Будве су напуштали терен непоражени, али његови стријелици нису добро изводили пенале, па је на тај начин освојен само један бод. Са 14 пораза Могрен се изједначио са Сутјеском која је дуго „сањала“ прву лигу и на крају се морала задовољити четвртим мјестом.

Могрен је – то није само наша оцјена – најпријатније изненађење првенства. Тим из најмањег мјеста међу друголигашима није репрезентовао велике, моћне, познате... играли су плави момци срчано, храбро, али спорчки, понекад лепршаво, ријетко бескорисно, увијек са огромном жељом да разглате срца својих навијача, да обрадују и пријатно изненаде. Вођени веома мудро од стране свог стратега Лазовића, којему је у последње вријeme успјешно аистирао стари фудбалски ас **Десимир Тодоровић**, у изузетној конкуренцији остварили су, може се рећи, подвиг.

Успјех је скромно прослављен. Окупили су се они који су изграли на теренима широм земље, стручни штаб и управа, пријатељи клуба, наздравили добрым играма и резултатима, по разговарали о наредним обавезама. Био је ту и први грађанин општине **Мирослав Ивановић**, који је свјетан успјеха, честитао свима у клубу Могрен и истакао да ће се и град на свој начин укључити да се створе бољи услови за развој фудбала. Јер управо тај фудбал је у посљедње вријeme један од најбољих пропагатора туристичке Будве. Чуло се том приликом да ће се у Будви, баш на Луговима подићи нови стадион где ће се играти првенстве утакмице, у насељу Дубовица. Сви су коначно сјвесни да без услова за рад нема правих успјеха. Они ће, надамо се уз нове терене и другу помоћ која би требало да услиди бити још већи.

С.Грегорић

ОГЛАСИ

ПОПРАВЉАМ све врсте шивачијих машини. Долазим по договору. Бошко Анђелић, телефон 085/28-518, послије 15 часова.

Једнособан конфоран стан са централним гријањем од 35 квадрата код „Меркатора“ на новом Београду мијењам за одговарајући у Будви. Информације на телефон 086/43-167 и 086/21-244.

Мијењам двособан стан у Дубровнику – Лапад, за одговарајући у Будви. Телефон 082/18-329.

IN MEMORIAM

МАРИО БРКАН

ПОСЛИЈЕ кратке и тешке болести 25. маја је преминуо **Марио Бркан**, шеф продаје Пословне јединице „Бечићка плажа“ и дугогодишњи афирмисани туристички радник. Рођен је 1934. године а након завршетка школовања радио је у Тивту, а већину свог радног вијека провео је у будванском туризму. Био је шеф рецепције хотела „Славија“, па шеф рецепције хотела „Медитеран“, а задњих десетак година руководилац продаје „Бечићке плаже“.

Марио Бркан је био изузетно цијењен у туристичким круго-

вима и свима који су га познавали тешко је пао његов одлазак, а посебно колектив „Бечићке плаже“, који је плијенио својим савјесним и тачним радом, стручношћу, талентом и смислом за посао који је обављао, и односом према колегама. До краја се посветио раду одјужио се својој радној организацији и друштву у џелини, а свима који су га познавали и с њим сарађивали остаје успомена на драги и племенити лик, неуморног претрејаца, врсног стручњака и дивног човјека.